

พลังรวม

พลังร่วม

อัตลักษณ์บุคลากร มศว

คุณธรรมนำชีวิต
รวมพลังและสร้างสรรค์
เรียนรู้สู่ความก้าวหน้า
สง่างามความเป็นผู้นำ
เปลี่ยนแปลงเป็นโอกาส
ภาคภูมิใจในองค์กร
อุทิศตนเพื่อ มศว

มศว
๒๕๕๒

มศว สู่ความก้าวหน้าทุกย่างก้าว

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันคิวัฒน์กุล
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) จากอดีตถึงปัจจุบัน ในสายตาของผมนั้นก้าวไกลไปไกล ผมเริ่มมาทำงานในคณะแพทย-ศาสตร์เป็นรุ่นแรกในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ โดยให้ประจำอยู่ที่ศิริพยาบาล และได้มีโอกาสเข้ามาที่ มศว ประสานมิตรเป็นครั้งคราวซึ่งในเวลานั้นอาคารต่างๆ และคณะต่างๆ ที่ประสานมิตรมีจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับปัจจุบัน และเมื่อ มศว ครบรอบ ๖๐ ปี มศว ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยมีอาคารและคณะต่างๆ เพิ่มขึ้น ไม่มีวิทยาเขตอื่นแต่เพิ่มวิทยาเขต มศว องค์กรักษ์ รวมทั้งยังมีโรงพยาบาล ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มศว องค์กรักษ์ และโรงพยาบาลศูนย์การแพทย์ ปัญญาชนทลพิษ ชลประทาน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้ซื้อที่ดินด้านติดถนนอโศกซึ่งทำให้มูลค่าทางอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น นับเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้อย่างชัดเจนจนถึงการประกาศว่า มศว จะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย

ในฐานะที่ผมเป็นคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย จากเดิมที่เคยทำงานบริหารให้แก่คณะแพทยศาสตร์หลายตำแหน่งให้แก่คณบดีท่านแรกจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งมีส่วนร่วมในการผลักดันและร่างหลักสูตรปริญญาโทของวิทย์ของคณะแพทยศาสตร์จนกระทั่งวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ผมได้เข้ารับตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผมมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัยให้เกิดงานวิจัยที่มีคุณภาพจากปริญญาโทของนิสิตทุกท่าน สร้าง

เวทีให้มีการเผยแพร่งานวิจัย กระตุ้นให้คณะต่างๆ ปรับปรุงหลักสูตร และผลิตหลักสูตรที่มีคุณภาพและทันสมัยมีประโยชน์ต่อประเทศชาติ รวมถึงการนำพามหาวิทยาลัยให้เป็นสากลโดยการสร้างหลักสูตรนานาชาติให้มากขึ้น และผมได้ดำเนินการด้านต่างๆ หลายอย่าง อาทิเช่น

๑. ดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีระบบและแบบแผน

๒. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับของบัณฑิตวิทยาลัยให้เกิดความคล่องตัวและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน สกอ. ปี พ.ศ.๒๕๔๘ โดยจัดตั้งกรรมการคณะต่างๆ เพื่อฟังความคิดเห็น และชี้แจงกฎระเบียบที่ยังไม่เข้าใจให้เข้าใจตรงกัน

๓. ควบคุมมาตรฐานของหลักสูตรต่างๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ. ปี พ.ศ. ๒๕๔๘

๔. การพัฒนาบุคลากรฝ่ายสนับสนุนของบัณฑิต เช่น การจัดสอนการสนทนาภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์จากประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อปูพื้นฐานในการสนทนากับต่างชาติที่มาติดต่อในแต่ละหลักสูตรต่อไป

๕. การเตรียมการปรับปรุงให้การบริการแก่นิสิตเป็นแบบ One Stop Service และมี Service Mind มากขึ้น

๖. จัดสรรทุนวิจัยให้กับนิสิตและคณาจารย์ โดยเน้นวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารตามเกณฑ์ สกอ.

๗. จัดประชุมวิชาการ ครั้งที่ ๓ ร่วมกับฝ่ายต่างๆ เมื่อ ๒๑-๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ โดยในปีนี้ Proceedings สามารถแจกในวันประชุม และได้เตรียมการเพื่อการจัดประชุมวิชาการครั้งที่ ๔ ซึ่งจะจัดในช่วงกลางเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒

๘. สร้างหลักสูตรแบบบูรณาการโดยความร่วมมือจากหลายคณะ สถาบัน สำนัก หรือการหาความร่วมมือจากต่างประเทศ นอกจากนี้ยังได้เปิดโครงการอบรมแก่นิสิตและอาจารย์หลายโครงการ อาทิ การใช้โปรแกรม EndNote เพื่อจัดเอกสารอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาคุณภาพของงานวิจัยพร้อมตีพิมพ์ให้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยที่เน้นเรื่องวิจัย ซึ่งการพัฒนาทั้งหลายจะต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและของชาติ และผมเชื่อมั่นว่าความร่วมมือร่วมใจของคณาจารย์ทุกท่านจะนำพาให้ มศว สู่ความก้าวหน้าด้วยทุกย่างก้าวอย่างมั่นคง

การปฏิรูป

คณะศึกษาศาสตร์

มคอ : การรวมพลังและความมุ่งมั่นตั้งใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. งามอาจ นัยพัฒน์
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

การศึกษาคือปัจจัยจำเป็นพื้นฐานสำหรับชีวิตมนุษย์ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผลการวิจัยทางการศึกษาที่ผ่านมาบ่งชี้ให้เห็นว่า “คุณภาพของคนสะท้อนจากคุณภาพการศึกษาที่ได้รับ” หรือกล่าวในมิติเจาะจงขึ้น คือ “คุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้” ด้วยเหตุนี้ การผลิตบัณฑิตครูและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ชุมชน สังคม และประเทศ จึงเป็นพันธกิจสำคัญยิ่งของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ที่ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายสนับสนุนทุกคน มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติงานให้ได้ “ผลิตผลที่มีคุณภาพ” ด้วยความเพียรพยายามและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มีต่อพันธกิจอันยิ่งใหญ่นี้ตลอดระยะเวลา ๖๐ ปี นับตั้งแต่เมื่อครั้งเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร ปี พ.ศ.๒๔๙๒ และปรับเปลี่ยนเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปี พ.ศ.๒๔๙๖ และเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเป็นคณะศึกษาศาสตร์ เมื่อยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๗ ไม่ว่าจะผ่านมานานสักเพียงใดก็ตาม บุคลากรทุกคนของคณะศึกษาศาสตร์ มศว ยังคงมุ่งมั่น “ปลูกปั้นงานการศึกษาของชาติ” ให้เจริญงอกงามขึ้นอย่างยั่งยืน ยึดมั่นต่ออุดมการณ์ความเป็นครูผู้มี “ความรู้ประดุจนักปราชญ์” ที่มีจิตนิสัย

รักการแสวงหาและสร้างความรู้อย่างต่อเนื่องในลักษณะเดียวกับ “การเป็นนักเรียนตลอดชีวิต” รวมทั้งมี “ความประพฤติประดุจผู้ทรงศีล” ด้วยการประพฤติปฏิบัติตนทั้งกายและจิตให้เปี่ยมด้วยจริยธรรม ความดีงาม สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์หรือสัญลักษณ์ของสังคมในด้านความเพียร ความเสียสละ และการเป็นอยู่อย่างพอเพียง ในปีช่วงกลางปี พ.ศ. ๒๕๕๒ นี้ ถึงต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายสนับสนุนทุกคนของคณะศึกษาศาสตร์ มศว จะรวมพลังกันปฏิรูปคณะ ด้วยการปรับโครงสร้าง (Re-structuring) และปรับระบบ (Re-engineering) การบริหารและการจัดการใหม่ เพื่อเอื้ออำนวยให้การปฏิบัติงานในคณะเป็นแบบบูรณาการ ประหยัดทรัพยากรลดงานที่ซ้ำซ้อนลง มีกลไกการดำเนินงานเชิงรุกที่ยืดหยุ่นและคล่องตัวมากขึ้น และเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้คณะสามารถรักษาสถานะการเป็น “ตึกศิลาทางการศึกษาของไทย” ตามที่สังคมให้ความเชื่อถือต่อไปได้ และเริ่มต้นก้าวไปสู่การเป็นสถาบันการผลิตบัณฑิตครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติต่อไปในอนาคต

มศว ๖๐ ปี

ศรีสง่ามหานคร

รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร มากดุน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคณะเก่าคณะหนึ่งที่ทำกรเปิดมาตั้งแต่เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาจนกระทั่งอดีตถึงปัจจุบัน (๖๐ ปี) มีหัวหน้าคณะวิชาเป็นผู้นำในคณะขณะนั้น ต่อมา ได้ยกฐานะเป็นคณะวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ และมีคณบดีคณะวิทยาศาสตร์เป็นผู้นำ มีจำนวนคณาจารย์ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่หลักสิบจนถึงหลักร้อย มีคณบดีจำนวนทั้งสิ้นจนถึงปัจจุบันจำนวน ๘ คน มีจำนวนบัณฑิตเพิ่มจำนวนมากขึ้นในทุกระดับตั้งแต่ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

คณะวิทยาศาสตร์ ในปัจจุบันมีการพัฒนาด้วยโครงสร้างอาคารทั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาด้านหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ประกอบด้วยปริญญาตรี (จำนวน ๑๕ สาขา ทั้งหลักสูตร วท.บ. และกศ.บ.) ระดับบัณฑิตศึกษามีปริญญาโทและเอกหลายสาขาวิชา เช่น กศ.ม.(ชีววิทยา), กศ.ม.(ฟิสิกส์), กศ.ม.(เคมี), กศ.ม.(คณิตศาสตร์), วท.ม.(ชีววิทยา), วท.ม.(ฟิสิกส์) และ วท.ม.(เคมี) สำหรับปริญญาเอกมี ปร.ด.(เคมีประยุกต์), ปร.ด.(คณิตศาสตร์), ปร.ด.(ฟิสิกส์) และ ปร.ด.(เทคโนโลยีชีวภาพ) มีผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารต่างประเทศหลายฉบับ และมีคณาจารย์ที่จบปริญญาเอกมากขึ้นทุกปี

อนึ่ง ปัจจุบันการพัฒนาคณะวิทยาศาสตร์ ร่วมด้วย

คณาจารย์มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจภาระกิจที่เด่นชัดและผู้บริหารมียุทธศาสตร์ในการดำเนินการผลักดันคณะวิทยาศาสตร์ มุ่งไปสู่ความเป็นสากล โดยใช้ความรู้ด้านวิชาการนำด้านการบริหารและจัดการ คณะวิทยาศาสตร์ มีเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาบุคคล โดยเฉพาะกุลบุตรกุลธิดาของคนไทยที่ผ่านรั้วของคณะวิทยาศาสตร์ จะต้องมีความรู้ที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ช่วยเหลือเกื้อกูลสังคมไทย มีหลักธรรมาภิบาลและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ตัวอย่างเช่น บัณฑิตคืนถิ่นของคณะวิทยาศาสตร์ ในจังหวัดน่าน ในโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ดังนั้นคณบดีต้องทำงานหนักทุ่มเทกำลังกายและใจในการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง กระผมขอขอบคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ช่วยกันพัฒนา คณะวิทยาศาสตร์โดยร่วมใจ ร่วมแรงกัน ทำให้การประกันคุณภาพของคณะวิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาตลอด และผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยทุกคนที่สนับสนุนภาระกิจของคณะด้วยดีเสมอมา

ท้ายสุดนี้ กระผมคิดว่า ๖๐ ปีจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง คณะวิทยาศาสตร์ให้ทันสมัยต่อความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน อนึ่ง วิชาที่เป็น Basic Science เปรียบเสมือนฐานของเจดีย ถ้าฐานเจดียไม่มั่นคง การพัฒนายอดของเจดียก็จะไม่มั่นคงและพังทลายในที่สุด ดังนั้นวิทยาศาสตร์ที่เป็น Basic Science และ Applied Science จะต้องมีการพัฒนาอย่างควบคู่และสอดคล้องกันอย่างต่อเนื่องและจำเป็นอย่างยิ่ง ต้องใช้ Social Science และศาสนามานูรณาการ เช่น วิชาเศรษฐศาสตร์ ศิลปะ และอื่น ๆ มาใช้ให้ทันโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในทางที่ดี เพื่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นศรีสง่าต่อมหานครต่อไป

คณะมนุษยศาสตร์

มีส่วนร่วมในการสร้าง จุดเปลี่ยนครั้งนี้

รองศาสตราจารย์เจติวดีศรี พิบูลชุล
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

ตั้งแต่เริ่มเข้ารับตำแหน่งคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ สิ่งที่ดีฉันสัมผัสได้อย่างชัดเจน คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้งด้านกายภาพและระบบบริหารจัดการจนการปฏิบัติงานที่มีกลไกการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น เป็นปกติที่การเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลกระทบต่อสภาวะของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานซึ่งอาจเป็นเชิงบวกหรือลบ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น คงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าการบริหารงานในวัฒนธรรมองค์กรของนักวิชาการย่อมไม่สามารถปิดกั้นความคิดเห็นที่หลากหลายได้ ทักษะมุมมองต่อสิ่งเดียวกันย่อมแตกต่างกันไป ตามประสบการณ์และความรู้ สึกนึกคิดของแต่ละคน แต่เราคงต้องยอมรับว่าไม่ใช่เรื่องง่ายนักสำหรับ การปรับตัวให้เข้ากับการจัดระบบและความเปลี่ยนแปลงภายในเวลาอันสั้น ดังนั้นในบางครั้งจึงอาจเกิดปัญหาบ้าง ซึ่งเป็นเรื่องปกติขององค์กร

สำหรับฉัน ปัญหาก่อให้เกิดปัญญา ความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่ง สิ่งที่ทำให้ฉันมีความสุขกับการทำงานตลอดช่วง ๓ ปี ที่ผ่านมา คือ ความร่วมมือร่วมใจของคณาจารย์และบุคลากรในคณะมนุษยศาสตร์รวมทั้งความพยายามที่จะเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และรับรู้ว่าเป็นภารกิจของทุกคนที่จะต้องร่วมกันนำพามหาวิทยาลัยไปสู่เป้าหมายของความ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักดิ์ศรีและคุณค่าต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของโครงการประกาศเกียรติคุณ มศว ๖๐ ปี ศรีสง่า- มหานคร “จุดเปลี่ยน มศว”

ดิฉันรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่คณาจารย์และบุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์ได้มีส่วนร่วมในการสร้างจุดเปลี่ยนครั้งนี้ ในหลาย ๆ โครงการ และพร้อมที่จะร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเพื่อ ก้าวไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นศรีสง่ามหานคร

การพัฒนา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม
คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ระยะเวลาที่สามทศวรรษของการทำงานในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทำให้ดิฉันเกิดความรักและผูกพันต่อองค์กร ได้มองเห็นภาพ การเปลี่ยนแปลงขององค์กรมาโดยตลอด และภาพนั้นเริ่มชัดเจนมากขึ้นเมื่อได้มีโอกาสเข้ามาเป็นผู้บริหารคณะฯ

การพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจแบ่งระยะของการพัฒนาได้เป็น ๓ ระยะ

ระยะที่ ๑ ระยะการพัฒนาแบบคืบคลาน เป็นระยะที่มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาแบบเรียบง่าย บุคลากรส่วนใหญ่มีความสุขกับการทำงานภายใต้กฎเกณฑ์ที่ยอมรับได้ บุคลากรมีความคุ้นเคยสนิทสนมจากการทำงานและการทำกิจกรรมร่วมกัน ประกอบกับหลักสูตรที่เปิดสอนในระยุคนั้นยังมีไม่มากนัก และการอุทิศตนในองค์กรอยู่ในระดับทุ่เทอย่างทั่วมทันเป็นปัจจัยสำคัญ

ระยะที่ ๒ ระยะทองของการพัฒนา เป็นระยะที่มหาวิทยาลัยต้องรับนโยบายมาจากรัฐบาลที่มีการเปลี่ยนแปลงการบริหารงานแบบคิดใหม่ทำใหม่ การขยายจำนวนมหาวิทยาลัย

เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เกิดการแข่งขันกันค่อนข้างรุนแรง มีการเปิดหลักสูตรขึ้นเป็นจำนวนมากและให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่สร้างรายได้มากกว่าหลักสูตรที่เป็นรากฐานสำคัญของความเป็นมนุษย์ ศาสตร์ด้านสังคมถูกละเลยเนื่องจากมุ่งเน้นการผลิตกำลังคนในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล อาจกล่าวได้ว่า ระบบทุนนิยมทำให้ผลประโยชน์กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่เข้ามามีบทบาททำให้ระบบกลไกของการบริหารเปลี่ยนแปลงไปจากหลักปฏิบัติดั้งเดิม ความสัมพันธ์ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเริ่มลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

ระยะที่ ๓ ระยะการพัฒนาแบบก้าวกระโดด เป็นระยะที่มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) รวดเร็วกว่าการพัฒนาด้านวิชาการ มีการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยในเชิงรุก มีการควบคุมติดตามการทำงานของบุคลากรอย่างเข้มงวดภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนด บุคลากรในมหาวิทยาลัยมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดหรือมีการมองต่างมุมมากขึ้น และที่ปรากฏชัดเจนก็คือความสัมพันธ์ใกล้ชิดจะเกิดขึ้นเฉพาะกับบุคคลบางกลุ่มที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้บริหารคณะสังคมศาสตร์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นฟันเฟืองส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาของมหาวิทยาลัย จึงมีความมุ่งมั่นที่จะบริหารจัดการคณะฯ ให้มีความเจริญก้าวหน้าในทุกพันธกิจ แม้ว่าการพัฒนาจะไม่เป็นไปอย่างรวดเร็วมากนัก แต่จะเป็นการพัฒนาบนฐานที่หนักแน่นด้วยความร่วมมือร่วมใจ ความรักสามัคคีของบุคลากรคณะสังคมศาสตร์ โดยคาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยด้วยความจริงใจ และจะยึดหลักการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความพอเพียงตามศักยภาพและปัจจัยต่างๆของมหาวิทยาลัยโดยไม่มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างไร้ทิศทาง

ความก้าวหน้า และ ความมุ่งมั่น

ต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์วิภา ขวัญบูรณาจันทร์
คณบดีคณะพลศึกษา

ที่มีอยู่ เพราะต้องการให้ทุกคนเห็นว่าคณะพลศึกษา ซึ่งเป็นคณะวิชาที่มีสาขาวิชาพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา อันเป็นองค์รวมด้านสุขภาพ มีความสำคัญอย่างไรต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนและประชาชนทุกเพศทุกวัย

ความก้าวหน้าขององค์กรทั้งในด้านนิสิต บุคลากร หลักสูตร การเรียนการสอน การให้บริการวิชาการ การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องอย่างมีแผนงาน และพัฒนาแผนงานตลอดเวลา วิเคราะห์สิ่งที่เป็นอย่างตรงไปตรงมา จะทำให้เห็นภาพสิ่งที่พวกเราต้องการจะพัฒนา ถ้าพวกเราอยากเห็นองค์กรของเราเดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคง และได้รับการยอมรับทั้งจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย พวกเราต้องร่วมมือกัน มีความรักสามัคคี จัดกระบวนการเรียนการสอนเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสังคมต่อไป

ก่อนอื่นดิฉันต้องขอขอบคุณท่านอธิการบดีที่ได้ให้โอกาสเขียนเรียงความซึ่งเป็นการในใจที่มีต่อความก้าวหน้าและความมุ่งมั่นในการทำงานต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งกล่าวได้ว่าดิฉันเป็นลูกหม้อคนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดิฉันเคยเป็นทั้งนิสิต นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา อาจารย์ หัวหน้าภาควิชา และปัจจุบันเป็นคณบดีคณะพลศึกษา อย่างไรก็ตามการที่ได้ทำประโยชน์อย่างทีละเล็กละน้อยนั้นก็ยังไม่เพียงพอต่ออุดมการณ์ที่ดิฉันตั้งใจไว้ในการพัฒนาคณะพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ดังนั้นการทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถจะทำให้งานด้านพัฒนาบุคลากร นิสิต และองค์กร มีความเจริญก้าวหน้าอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ดิฉันมีความเชื่ออย่างหนึ่งว่าสิ่งที่เราตั้งใจทำด้วยความปรารถนาดีต่อบุคคลอื่นอย่างจริงใจมีสติ มีมุ่งมั่น เอาใจใส่ต่องาน ให้ความยุติธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ จะเป็นผลดีและเป็นพลังสำคัญในการนำให้เราต่อสู้เพื่อความถูกต้อง ความดีงาม ดิฉันได้ใช้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสื่อ ในการขับเคลื่อนองค์กรอย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้เป็นรูปธรรมมากที่สุด และขอให้คำมั่นสัญญาตรงนี้จะทำงานอย่างเต็มความสามารถ เต็มศักยภาพ

คณะแพทยศาสตร์

กับการสร้างผู้นำแพทย์ในอนาคต

ศาสตราจารย์ นพ.สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล
คณบดีคณะแพทยศาสตร์

ในโลกปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าความก้าวหน้าด้านวิทยาการที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาในช่วง ๒๐ ปี ได้ปริมาณองค์ความรู้ที่มากกว่าหลายเท่าเมื่อเทียบกับที่ทำกันมาในช่วงอดีต ๑๐๐ ปี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมากมายย่อมมีผลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ อำนวยความสะดวกมากขึ้น เพื่อตอบสนองกลไกใด ๆ ที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น หากแต่ว่าการเปลี่ยนแปลงที่จงใจให้เกิดขึ้นมาอย่างที่เราเห็นทุกวันนี้ ได้ถูกแรงดึง (Drive) จากข้ออำนาจของภาคเศรษฐกิจและการเมืองแล้วทุกประเทศก็ปล่อยให้ข้ออำนาจของภาคสังคมคิดตามปรับตัวกันเองตามยถากรรมไป ช่องว่างทางสังคมเกิดกว้างมากขึ้น การเจริญเติบโตของภาพรวมจึงไม่สมดุลและไม่ไปถึงจุดที่น่าจะไปถึงได้

ความก้าวหน้าทางการแพทย์ ก็อยู่ใจกลางในกระแสของโลกาภิวัตน์ที่มนุษย์ทุกคนอยากให้ชีวิตที่ยืนยาวและอยู่อย่างมีคุณภาพ งานวิจัยที่ผลิตองค์ความรู้ใหม่ป้อนเข้าสู่วงการแพทย์เฉลี่ยแล้วไม่ต่ำกว่าวันละ ๕๐ เรื่องต่อ ๑ หัวข้อย่อยๆ ในทางการแพทย์ อีกทั้งเทคโนโลยีใหม่ๆ มักจะถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการแพทย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพในกระบวนการต่างๆ เพื่อช่วยแพทย์ในการวินิจฉัย รักษา และฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยให้มี

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เพิ่มสูงขึ้น จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่แพทย์ในอนาคตต้องขวนขวาย สืบค้น และเฝ้าหาความรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และสำหรับผู้ป่วยหรือผู้รับบริการก็พัฒนาทักษะในการสืบค้นเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ และสะสมความรู้เกี่ยวกับสุขภาพได้สูงขึ้นเช่นกัน

คณะแพทยศาสตร์ มศว ก็ต้องปรับตัวทั้งองค์กรเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สภาพแวดล้อมใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ฟิล์มถ่ายภาพถูกแทนที่ด้วยไฟล์ดิจิทัล แผ่นฟิล์มเอ็กซเรย์ก็ถูกแทนที่ด้วยระบบภาพทางการแพทย์หรือ PACS อดีตที่เคยผ่าตัดถุงน้ำดีนั้น ศัลยแพทย์ต้องเปิดแผลกว้างเพื่อเอาถุงน้ำดีที่อักเสบทิ้งไปแต่ปัจจุบันเปิดแผลเล็ก ๆ ก็ยอมรับกันได้ และก็ไม่ต้องใส่ท่อสายยางที่จุ่มอีกต่อไป การผ่าตัดกระเพาะอาหารเพื่อลดกรดกลายเป็นของโบราณ (Ancient Surgery) เพราะยาใหม่ๆ เข้ามาแทนที่ เทคโนโลยีเหล่านี้ได้เข้ามาเปลี่ยนกระบวนการขั้นตอนต่างๆ ที่อดีตถูกสอนว่า “เป็นสิ่งจำเป็น” กลับกลายเป็นเรื่องราวในอดีตที่ปัจจุบันทยอยเลิกปฏิบัติกัน ในช่วงชีวิตของเราได้พบเห็นสิ่งต่างๆ ที่เคยทำในอดีต เริ่มลหายหายไปเรื่อยๆ สิ่งใหม่ๆ เข้ามาทดแทนอย่างไม่ขาดสาย

แต่ทว่า...สิ่งที่ยังคงทนไม่เปลี่ยนแปลงในวงการแพทย์คือ แนวคิดหลัก (Principle) ของการรักษา เช่น ถุงน้ำดีเน่าเสียก็ต้องตัดทิ้งไป (แต่จะตัดทิ้งด้วยวิธีไหนก็ได้) โรคติดเชื้อบางชนิดต้องสร้างภูมิคุ้มกัน และอีกหลายๆ เรื่องที่สาขาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญได้พร่ำสอนแนวทางการปฏิบัติดูแลรักษาผู้ป่วยตามมาตรฐานวิชาชีพแพทย์ ในอดีต ๑๐๐ ปี ที่ผ่านมาหรืออีกก็ร้อยปีข้างหน้า เยื่อหูช่องท้องอักเสบจากอวัยวะภายในช่องท้องก็ยิ่งถือเป็นข้อบ่งชี้ในการผ่าตัดช่องท้อง แม้ว่าผู้ป่วยที่มีติดเชื้อเอดส์ร่วมด้วยหรือไม่ก็ตาม ข้อบ่งชี้ก็ยังเหมือนเดิม

การพัฒนาวิชาแพทยศาสตร์เพื่อสร้างผู้นำแพทย์ในอนาคต ผู้สร้างนวัตกรรมทางการแพทย์ ผู้ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทันโลกทันสมัย จึงเป็นหัวใจหลักในการพัฒนาด้านการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ มศว องค์ประกอบหลักคือ แกนหลักวิธีคิด (Hardcore) ของทางการแพทย์เพื่อบรรลุเป้าหมายให้ผู้ป่วยกลับมาสู่สภาพปกติ...ยังคงเหมือนเดิม เพิ่มโอกาสกระบวนการคิดค้น

กลไกวิธิตัด ไม่ยึดติดกรอบแนวคิดดั้งเดิมยอมรับและเคารพในความหลากหลายของแต่ละอนุสาขา ปฏิบัติงานในลักษณะในทุก ๆ กิจกรรมที่ทำกับผู้ป่วยและผู้ร่วมงาน สร้างเครือข่ายการทำงานเป็นทีมเพื่อบรรลุเป้าหมาย มีทักษะในการติดต่อสื่อสารกับผู้ป่วยผู้ร่วมงาน บุคลากรวิชาชีพอื่น ๆ และวงการแพทย์สากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเปลี่ยนแปลงภายในคณะแพทยศาสตร์ มศว ได้เกิดขึ้นเพื่อพร้อมรับการปรับตัวใหม่ให้บุคลากรทุกระดับในองค์กร ได้รับรู้ถึงวิสัยทัศน์และพันธกิจที่จะเป็นสถาบันการศึกษาระดับนำในภูมิภาคอาเซียน ทุกคนได้ร่วมกันพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรที่เน้น “ผลลัพธ์การปฏิบัติงาน (Performance)” สร้างฐานคิดที่ส่งเสริมและยกย่องผู้ที่มีผลงาน ปรับทิศทางผู้ปฏิบัติงานหน้าใหม่ให้เข้าใจถึงทิศทางและบริบทโดยรวมของการขับเคลื่อนครั้งใหญ่ของคณะแพทยศาสตร์ มศว ในโอกาสที่คณะแพทยศาสตร์มีอายุครบ ๒ รอบและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีอายุครบ ๕ รอบในปี ๒๕๕๒ นี้

พวกเราซึ่งเป็น ส่วนหนึ่ง

ของมหาวิทยาลัยทุกคน

อาจารย์อารีรัตน์ haulสืบสาย
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

หากจะเปรียบ ๖๐ ปี สำหรับมนุษย์เรานั้น ถือว่าเป็นวัยที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาอย่างโชกโชน แต่ ๖๐ ปีสำหรับมหาวิทยาลัยล้วนแล้วแต่มีอายุอย่างน้อยเป็นร้อยปี และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของเราอายุไม่น้อยเกินไป จนเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่มีคนรู้จักซะทีเดียว แรกเริ่มเดิมที มศว เป็นที่รู้จักในนามของมหาวิทยาลัยสำหรับการผลิตครูให้กับโรงเรียนมัธยม เริ่มสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการมาจากสายการศึกษาของประเทศ หากสิบปีผ่านไป มหาวิทยาลัยของเราได้มีการขยายศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์-กายภาพ วิทยาศาสตร์สุขภาพ ตลอดจนวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ล่าสุดมีการขยายสาขาวิชาเทคโนโลยีทางการเกษตรจึงสามารถพัฒนาประเทศชาติได้อย่างตรงประเด็นและอย่างยั่งยืน อีกทั้งยังมีการพัฒนามีการบริการวิชาการให้กับชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยเห็นได้จากโครงการ มศว ทรอน และโพธิ์วิชชาลัย เป็นต้น

มศว ของเราไม่เพียงแต่เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในเมืองเท่านั้น หากแต่ในปัจจุบัน มีการขยายวิทยาเขตไปสู่ชนบท เพื่อสร้างความเจริญสู่ชุมชนและท้องถิ่น มีการนำหลักวิชาการมาช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนหรือท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้

พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อสร้างความก้าวหน้าให้กับท้องถิ่น ทำให้ชุมชนต่าง ๆ สามารถพึ่งตนเองได้ เห็นได้ว่า มศว ของเราไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตเฉพาะครูอีกต่อไป ความสำเร็จระดับหนึ่งที่เคย ๆ สิ่งสมมากกว่า ๖๐ ปี เป็นบทพิสูจน์ถึงความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ และจิตสำนึกต่อชุมชนที่ มศว ของพวกเราทั้งหมดทุ่มเทให้กับประเทศชาติ วันนี้ มศว ยังคงต้องก้าวต่อไป ความสำเร็จในระดับต่อไปเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของพวกเรา เราจะอยู่นิ่งไม่ได้ โลกหมุนไปประเทศชาติยังต้องพัฒนาต่อไป มศว ของเราก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้ประเทศชาติพัฒนาได้ต่อไปในอนาคต

หากมหาวิทยาลัยของเราได้มีการพัฒนาในทิศทางที่ถูกต้องเช่นนี้ มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งอนาคต อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม พวกเราซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยทุกคน ต่างทำงานในส่วนที่เรารับผิดชอบ เราก็จะมีส่วนทำให้มหาวิทยาลัยพัฒนายิ่ง ๆ ขึ้นไป ส่งผลต่อเด็กซึ่งเป็นอนาคตของชาติ สามารถสร้างองค์ความรู้ สร้างความเจริญสู่ชุมชน ประเทศชาติของเราก็จะพัฒนาขึ้นมาได้ เชื่อว่าทุกอย่างจะไม่ไกลเกินฝัน

ความเรียงในใจ

เนื่องในวาระ: ครบรอบ ๖๐ ปี มศว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนารถ เลิศไพธวัน
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

นับแต่วันที่ก้าวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของภาควิชาศิลปวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ นั้น ผู้เขียนรู้สึกอบอุ่นในความเป็นมิตรและความเป็นกันเองจากเพื่อนร่วมงานทุกๆ คน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขณะนั้นได้รับการพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยมาได้ ๑๐ ปี ความเปลี่ยนแปลงสู่ระดับมหาวิทยาลัยได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ขณะนั้นสามารถมองเห็นความเจริญของงานทางวิชาการ การเพิ่มเติมหน่วยงาน คณะ ตลอดจนสถาบันถูกจัดตั้งขึ้นตามมาเป็นลำดับ หนึ่งในนั้นได้แก่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ที่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๖ ท่ามกลางความอบอุ่นของเพื่อนร่วมงานและผู้บริหารเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ความผูกพันและความเหนียวแน่นในการร่วมมือกันระหว่างภาควิชาที่ดี ระหว่างคณะก็ตีความความเป็นหนึ่งเดียวกัน

จากการที่ไม่ได้เป็นศิษย์เก่าจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ระยะแรกของการทำงานนั้นต้องใช้เวลาไปกับการสืบค้นความเป็นมาของสถาบันทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและอยากเป็นผู้หนึ่งที่จะร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย หลังจากการทำงานที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกัน ในมหาวิทยาลัยก่อให้เกิดความผูกพันมากขึ้นกระทั่ง บรรดาลูกศิษย์ ลูกหาได้จบการศึกษาไปสร้างชื่อเสียง และความก้าวหน้ารุ่นแล้ว

รุ่นเล่ามากขึ้นทำให้ตลอดเวลาของการทำงานนั้นความรู้สึกส่วนลึกจึงถูกพัฒนาเป็นการทำทุกอย่างเพื่อลูกศิษย์และนิสิตของมศว หลังจากที่ได้เห็นความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างนิสิตทุกรุ่น และนับเป็นความก้าวหน้าที่ผ่านมาในชีวิตการทำงาน เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหนึ่งในกรรมการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้คณะกรรมการโครงการจัดตั้งดำเนินงานได้จนสำเร็จ และจัดตั้งเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์โดยมีศาสตราจารย์ ดร. วิรุณ ตั้งเจริญเป็นประธานโครงการฯ และเป็นคณบดีคนแรก ในส่วนตัวแล้วตระหนักดีว่าจุดนี้เองเป็นจุดที่ทำให้เกิดการเริ่มต้นของคณะศิลปกรรมศาสตร์ และจากนั้นก็ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง นับเป็นโชคคิของผู้เขียนที่ได้เป็นผู้ร่วมร่างหลักสูตรตลอดจนได้มีโอกาสมาร่วมพัฒนาและดำเนินงานบริหารคณะศิลปกรรมศาสตร์จวบจนกระทั่งปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถานศึกษาที่รุ่งเรืองมาเป็นระยะที่ยาวนานถึงปีที่ ๖๐ ตรงกับวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ แม้ว่าหลังจากนั้นมาอีก ๑๖ ปี คณะศิลปกรรมศาสตร์จะได้รับการอนุมัติจัดตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช ๒๕๓๖ โดยได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่องจากมหาวิทยาลัยจนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในกลุ่มสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาปัจจุบัน คณะศิลปกรรมศาสตร์มีความภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่ทรงเกียรติแห่งนี้ และพร้อมที่จะพัฒนาคู่เคียงไปกับมหาวิทยาลัยสืบต่อไปอย่างเต็มความภาคภูมิใจ

อนาคต

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโทเกษียร ดร.นภดล ทองนพเนื่อ
คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

ในวาระที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีอายุครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ นี้ ข้าพเจ้าในฐานะคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ และกรรมการในคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกยินดีและภูมิใจอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาสร่วมรับใช้และเห็นความเจริญเติบโตก้าวหน้าของสถาบันการศึกษาอันทรงเกียรติที่เปี่ยมด้วยคุณค่าแห่งนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถสร้างองค์ความรู้สำคัญหลากหลายสาขาเพื่อตอบสนอง และส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังคงความเป็นเสาหลักขององค์ความรู้ด้านการศึกษาและวิจัยจัดการศึกษาของประเทศได้อย่างโดดเด่น ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา สมกับปรัชญาที่สถาบันแห่งนี้ยึดถือและภูมิใจตลอดมา ใน ๖๐ ปีที่ผ่านมามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสามารถผลิตบัณฑิตทุกระดับจำนวนมากมาย ในหลากหลายสาขาวิชาการ ให้มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และจิตมุ่งมั่นที่จะรับใช้ประเทศชาติและสังคมได้อย่างสมเกียรติและก่อประโยชน์กับประชาชน ชุมชนและประเทศได้อย่างแท้จริง

อนาคตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อจากนี้ไป คงจะเปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้าไปด้วยความรวดเร็วตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่รีบเร่งของสังคมและภาวะโลกาภิวัตน์ด้วยความมุ่งมั่นของผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และนิสิต ข้าพเจ้าเชื่อว่าสถาบันแห่งนี้ จะดำรงความเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศ ซึ่งมีมาตรฐานความเป็นเลิศในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และที่สำคัญคือ สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ในสหวิทยาการลงสู่ชุมชน เพื่อการพัฒนาและการแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม

นอกจากนี้ ในฐานะตัวแทนของคณาจารย์บุคลากรและนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าคณะเภสัชศาสตร์จะมีส่วนสำคัญในการสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเป็นต้นแบบของการจัดการศึกษาด้วยเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย เพื่อให้สมกับอัตลักษณ์อันโดดเด่นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีมาอย่างยาวนาน

ในวาระ ๖๐ ปี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทันตแพทย์หญิงโอบเอื้อ เจริญทรัพย์
คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์

เมื่อพูดว่า อายุ ๖๐ ปี หากพูดถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ก็มักจะกล่าวว่า บุคคลนั้นเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวแล้วแต่ก็พบเห็นกันเสมออยู่ทั่วไปว่า เป็นผู้ใหญ่อเพียงร่างกาย การเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์นั้น ต้องประกอบด้วยสติปัญญาและจิตใจที่ เป็นผู้ใหญ่ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นคุณเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง ต่อผู้อื่น ต่อสังคมโดยทั่วไป และต่อประเทศชาติเป็นสำคัญ เมื่อมีฐานะเป็นบิดามารดา ก็ต้องมีบทบาทที่จะอบรมสั่งสอนให้ลูกหลานเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ด้วย

อาจกล่าวได้ว่า มหาวิทยาลัยเปรียบเสมือนบ้านหลังใหญ่ คณาจารย์เปรียบเหมือนบิดามารดา นิสิตเปรียบเหมือนลูกหลาน เมื่ออาสาเข้ามารับบทบาทบิดามารดาของนิสิตนั้น ย่อมมีความปรารถนาอันแรงกล้าว่า จะพยายามทุกวิถีทางที่ควรที่ถูกต้อง เพื่ออบรมสั่งสอนให้ลูกหลานทุกคน ให้เติบโตมาเป็นผู้ใหญ่อย่างแท้จริง

ในระยะแรกเริ่มนั้น ย่อมต้องเหนื่อยทั้งกายและใจ แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป ได้เห็นความสำเร็จที่เพิ่มพูนมากขึ้นตามลำดับตลอดมา ความเหน็ดเหนื่อยก็หายไป ผนวกกับความยินดีที่ว่า ได้มีส่วนในการสร้างคนให้เป็นคน ได้มีส่วนสร้างทรัพยากรที่มีคุณภาพที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติ

ความเป็นเลิศทางวิชาการนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดสำหรับสถาบันการศึกษาทุกแห่ง หากวิชาการอ่อนด้อย ส้าหลัง

ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือที่จำเป็นในการศึกษาต่าง ๆ ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สถาบันนั้นก็ไม่สามารถดำรงคงอยู่ได้ ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องมุ่งมั่นพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ เพื่อให้พร้อมอยู่เสมอกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน และท้ายสุดก็จะส่งผล คือผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพสู่สังคม ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้เห็นคณาจารย์รุ่นต่อ ๆ ไปปรับช่วงภาระนี้อย่างแข็งขัน

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยได้เติบโตก้าวหน้าอย่างชัดเจน เนื้อที่ที่เคยดูกว้างขวางนั้น มาถึงปัจจุบันนี้ต้องขยับขยายไปจังหวัดนครนายก จึงจะรองรับความต้องการได้ และในอนาคตก็อาจจะต้องขยายให้ใหญ่โตขึ้นกว่าปัจจุบัน อีกสิ่งหนึ่งที่น่าจะนำมาวัดความก้าวหน้าได้ดี ก็คือความต้องการของนักเรียนที่จะเข้ามาในสถาบันเพิ่มมากขึ้นตลอดมา และจำนวนสาขาวิชาที่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ตลอดจนการเพิ่มขึ้นที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ความสำเร็จที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต ย่อมมีปัจจัยอยู่มากมาย ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดปัจจัยหนึ่งก็คือ คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกท่านที่ร่วมมือช่วยกันสร้างสถาบันให้เป็นที่ยอมรับแจกเช่นครอบครัวที่มีผู้นำที่ดี ย่อมนำครอบครัวไปสู่ความเจริญและมีความสุข เป็นที่กล่าวขานในสังคมโดยทั่วไป ทำให้บุคคลต่าง ๆ มีความปรารถนาจะมาอยู่ร่วมกับสถาบัน ทั้งคณาจารย์ เจ้าหน้าที่และนิสิต ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นบทบาทที่มีความสำคัญยิ่งอีกบทบาทหนึ่ง

โดยรวมแล้ว มหาวิทยาลัยได้เจริญเติบโตก้าวหน้ามาตลอดดังที่ปรากฏ และจะยิ่งเจริญเติบโตก้าวหน้าต่อไปอย่างมั่นคง สมดังคำกล่าวที่ว่า “อดีตสร้างปัจจุบัน ปัจจุบันสร้างอนาคต” ในที่สุดย่อมเป็น “ศรีสง่ามหานคร”

นับเป็นความภาคภูมิใจ

ของพวกเราชาวศรีนครินทรวิโรฒทุกคน

รองศาสตราจารย์ศศิธร วรรณพงษ์
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ในอดีตเมื่อดิฉันศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนต้นได้มี นิสิตจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ทั้งหญิงและชาย ๓-๔ คน ไปเป็นครูฝึกสอน ความรู้สึกของดิฉันในขณะนั้น ชื่นชม ศรัทธา ที่ครูมีความรู้และมีวิธีการสอนที่ไม่เหมือนคุณครูที่สอน อยู่ตามปกติ พวกเรารักและชื่นชมคุณครูเหล่านั้นมาก ความรู้สึก ประทับใจในช่วงเวลานั้น ดิฉันไม่เคยลืมเลย ทำให้ได้รู้จักและ ศรัทธา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ว่าเป็นสถาบันชั้นนำ ในการผลิตบัณฑิตที่ทำหน้าที่ในการสอน ที่มีชื่อเสียงที่สุดใน ประเทศไทย

ต่อมาดิฉันได้ศึกษาในหลักสูตรที่มีเป้าหมายเพื่อผลิต อาจารย์พยาบาล และได้ทำหน้าที่สอนนักศึกษาพยาบาลในคณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มาเป็นระยะยาวนาน จนกระทั่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนยา บุญทอง ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้ชักชวนให้ดิฉันมาทำงานที่คณะ พยาบาลศาสตร์ด้วย

ในช่วงแรกของการทำงานที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดิฉันต้องปรับตัวอย่างมาก เนื่องจาก มีความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยที่เคยทำงานมามาก ความประทับใจ ครั้งแรกที่ได้พบ คือ ความมีน้ำใจและเอื้ออาทร จากคณาจารย์

และผู้บริหารในมหาวิทยาลัย ทำให้ดิฉันรู้สึกอบอุ่นและมั่นใจว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเป็นอีกแห่งหนึ่งที่จะทำงานได้อย่างมี ความสุข การจัดการศึกษาพยาบาล นอกจากจะอยู่ภายใต้การ ควบคุม กำกับของมหาวิทยาลัยแล้ว ยังมีสภาการพยาบาลซึ่งเป็น สภาวิชาชีพ ควบคุมมาตรฐานการจัดการศึกษา ตัวอย่างเช่น สภาวิชาชีพ ให้ความสำคัญกับสัดส่วนของอาจารย์ผู้สอนต่อนิสิต ต้องไม่เกิน ๑ : ๘ ทั้งนี้เพื่อที่อาจารย์จะต้องสอนนิสิตอย่างใกล้ชิด นิสิตต้องมีความรู้ มีทักษะในการปฏิบัติพยาบาลและต้องทำงาน อย่างไม่ผิดพลาด จากการที่คณะพยาบาลศาสตร์ อยู่ไกล (องครักษ์) จึงมีปัญหา การรับอาจารย์ใหม่และในปัจจุบันมีสถาบันการศึกษา พยาบาลเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงมีการแข่งขันสูงเรื่องค่าตอบแทน ทำให้หาอาจารย์ใหม่ยากและอาจารย์ของคณะฯ ลาออกไปทำงาน ที่อื่น ทำให้จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ มีหลายครั้งที่ต้องลด แต่ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะจัดการศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์ให้ดีที่สุด กอปรกับปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้สนับสนุนและเอื้อต่อการดำเนิน งานของคณะฯ มากขึ้น รวมทั้งมหาวิทยาลัยได้มีเป้าหมายที่จะ พัฒนา มศว องครักษ์ ในหลาย ๆ ด้าน ดิฉันเชื่อว่าในอนาคต มศว องครักษ์ จะมีความเจริญและน่าอยู่มากที่สุดแห่งหนึ่ง

ในการปฏิบัติภารกิจของดิฉันได้รับกำลังใจจากคณาจารย์ เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน และนิสิตในคณะพยาบาลศาสตร์ ตลอดจน ผู้บริหารทุกท่านอย่างดียิ่งเสมอมา ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยได้ ดำเนินการมาครบ ๖๐ ปี และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นับเป็น ความภาคภูมิใจของพวกเราชาวศรีนครินทรวิโรฒทุกคน ดิฉัน หวังว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะมีการพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ และมีความเจริญรุ่งเรืองสืบไป

๖๐ ปี มศว

ผกาภรณ์ พู่เจริญ
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

๖๐ ปี เป็นช่วงเวลาสำคัญของข้าราชการ เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ มีเวลาว่างในการทบทวน ๖๐ ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ก้าวมาถึงจุดเปลี่ยนที่สำคัญ เช่นเดียวกับข้าราชการและบุคลากรที่ร่วมสร้างและพัฒนาให้สถาบันแห่งนี้มีเอกลักษณ์โดดเด่นและมีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์แก่สังคมไทยมาช้านาน สมาชิกรุ่นใหม่ที่มีโอกาส เข้ามาสานต่อปณิธานจะร่วมมือกันสร้างผลงานได้ดีเทียบเท่าหรือดีกว่ารุ่นก่อน ๆ หรือไม่

ในฐานะบุคลากรรุ่นกลาง ได้ปฏิบัติงานทั้งที่ “มศว ประสานมิตร” และที่ “มศว องครักษ์” ได้มีโอกาสสัมผัสบรรยากาศของ ชุมชนทางวิชาการ และแบบอย่างที่ตั้งงามในบทบาทและจรรยาของ “ครู” รวมทั้งโมติวิจิตของบุคลากรทุกระดับ ที่ช่วยให้ปรับตัวและปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยดีเป็นลำดับ นำเสียดายที่อุปสรรคด้านระยะทาง ทำให้บุคลากรรุ่นใหม่ต้องคร่ำครึ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์ไม่ได้สัมผัส เรียนรู้จากประสบการณ์และความลุ่มลึกทางความคิด ของผู้อาวุโสทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และศิลปะ ซึ่งจะช่วยเติมเต็มและผลักดันให้ทั้ง “ศาสตร์ และ ศิลป์” ขยายมุมมองและแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกลมกลืน ประสานส่วนต่างให้เป็นเนื้อเดียวกันได้ดีขึ้น เป็นแนวทางการพัฒนาคน ซึ่งในระยะยาว จะร่วมกันสร้างสรรค์แนวทางใหม่ในการทำงานประสานประโยชน์ เป็นการ

บูรณาการตั้งแต่ระดับความคิด ลดความแปลกแยก แบ่งส่วน และแข่งขันระหว่างกัน

ความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานย่อยหลาย ๆ ส่วน ส่งผลให้มหาวิทยาลัย พัฒนาก้าวไกลยิ่งขึ้น กลไกสำคัญในการสร้างผลงานและความสำเร็จ คือ “คน” การบริหารจัดการและสนับสนุนให้บุคลากรมีคุณวุฒิ คุณภาพ คณะสหเวชศาสตร์ ที่เป็นฟันเฟืองเล็ก ๆ ตัวหนึ่งเป็นกลจักรสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัย เจริญก้าวหน้า พร้อม ๆ กับการที่ บุคลากรดังกล่าว จักได้หล่อหลอมและสรรค์สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพผู้สูงส่ง เพื่อพัฒนาประเทศและประชาชนต่อไป

ส่วนหนึ่งในการก่อตั้ง

วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

ดร. ปานพิมพ์ เชื้อพลากิจ
คณบดีวิทยาลัยนานาชาติเพื่อการศึกษาความยั่งยืน

การได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในการก่อตั้ง “วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน” จนกระทั่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่คณบดี รวมระยะเวลากว่า ๔ ปี มาแล้ว ถือเป็นความท้าทายและเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่ามาก การได้เห็นความเติบโตของวิทยาลัยนานาชาติฯ จากเดิม ที่ต้องขอยืมห้องเรียนจากคณะ/หน่วยงานต่าง ๆ มาใช้ห้องเรียนชั่วคราวเป็นของตนเอง และการก่อสร้างอาคารวิทยาลัยนานาชาติฯ ที่กำลังจะแล้วเสร็จ ถือเป็นความสำเร็จและความก้าวหน้าทางกายภาพ ซึ่งมีอาจเทียบได้ยากกับความภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสเข้ามาทำงานเพื่อขยายศักยภาพของนิสิตทั้งด้านวิชาการภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ รวมถึงการสร้างเสริมจิตวิญญาณของความเป็นคนที่สมบูรณ์ กระทั่งแน่ใจว่าพวกเขาสำเร็จการศึกษาและก้าวออกสู่สังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิเป็นตัวแทนของ “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ได้อย่างสมศักดิ์ศรี

คณาจารย์และบุคลากรทุกคนร่วมมือร่วมใจ มุ่งมั่นที่จะพัฒนางานของวิทยาลัยนานาชาติฯ ให้เข้มแข็ง ทั้งด้านงานวิจัย การขยายหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา และในสาขาอื่น ๆ โดยมุ่งเน้นการเปิดหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ และการให้บริการทางวิชาการที่มีความเชื่อมโยงกับนานาชาติ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านความเป็นสากลตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่อไป

สถาบันที่เคยได้ชื่อว่าเป็น แหล่งปราบเซียน

รองศาสตราจารย์พรพจน์ สุภเศรษฐศิริ
คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

ชีวิตของผมเกี่ยวข้องกับ มศว มาสามสิบกว่าปีแล้ว เริ่มต้นจากความดีใจมากที่สุดในชีวิต เมื่อรู้ว่าสอบเข้าเรียนต่อระดับปริญญาตรีที่ มศว ประสานมิตร ได้เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๑๗ แล้ว เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท จนกระทั่งเข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓

จากนั้นได้รับทุนจากโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ Illinois State University ไปศึกษาต่อด้านการละคร และการออกแบบเพื่อการแสดง เมื่อกลับมาได้ร่วมทำโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ จัดทำหลักสูตรสาขาศิลปะการแสดง จนกระทั่งเปิดการสอน และได้ย้ายโอนจากสังกัดคณะมนุษยศาสตร์มาสังกัดคณะศิลปกรรมศาสตร์ ดำเนินการจัดการในสาขาศิลปะการแสดงจนเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียง จวบจนปัจจุบันมาดำรงตำแหน่งคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านเข้ามามากกว่าครึ่งของชีวิตของผมล้วนเกี่ยวข้องกับ มศว ความรู้ ประสบการณ์ และศักยภาพอันหลากหลายของคนชื่อ พรพจน์ สุภเศรษฐศิริ ล้วนมาจากสถาบันการศึกษาแห่งนี้ทั้งสิ้น เป็นหน้าที่ซึ่งไม่สามารถชดใช้ให้หมดจากความรู้สึกที่ว่า มศว เป็นสถาบันที่สูงส่งในวัยเด็ก กลับกลายเป็นบุคลากรคนหนึ่งของสถาบันแห่งนี้ นับเป็นสิ่งที่เกินความคาดหวังไม่เคยเสียใจที่เป็นคน มศว

จากปี ๒๕๑๗ จนกระทั่งปี ๒๕๕๒ ยังคงรักและภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของ มศว สถาบันที่เคยได้ชื่อว่าเป็นแหล่งปราบเซียน...สถาบันที่เป็นที่รวมของสุดยอดจากทั่วประเทศ .... ยังคงฝันอยากให้ มศว รักษาฉายาที่เคยได้รับไว้สักครั้ง

๖๐ ปี มศว

สถาบันแห่งการพัฒนาคอนไปพัฒนาสังคม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน
คณบดีโพธิวิซชาลัย

ในวาระครบรอบรอบ ๖๐ ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปรียบเสมือนวาระครบเกษียณอายุราชการของผู้ปฏิบัติกรแต่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นองค์กรสั่งสมภูมิปัญญางานวิชาการ ประสบการณ์สร้างองค์ความรู้และการวิจัย จึงไม่ได้แก่ชราไปตามผู้ทำงานราชการ มศว จึงมีสถานะเป็นสถานที่ราชการที่นั่นวันจะแก่กล้าวิชาในภูมิปัญญามากขึ้น แม้บุคคลากรรุ่นแล้วรุ่นเล่าจะปลดเกษียณกันไป แต่ มศว ก็คงอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีไม่เคยเสื่อมคลาย ยังคงผลิตดอกออกผลเป็นลูกศิษย์ เป็นลูกหลานและเป็นประชาชนที่มีคุณภาพต่อไป

ในวาระครบรอบ ๖๐ ปี วิทาลัยโพธิวิซชาลัยถือกำเนิดขึ้นเป็นกิ่งก้านสาขาหนึ่งของต้นตอการศึกษาที่ชื่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นกิ่งก้านที่วิวัฒนาการจากประสบการณ์ ๖๐ ปีที่ผ่านมา ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ วิทาลัยโพธิวิซชาลัยรับนิสิตรุ่นแรกจำนวน ๔๖ คน เป็นนักเรียนทุนบัณฑิตศึกษาในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นิสิตทั้งหมดเข้าศึกษาในสาขาวิชา การจัดการภูมิสังคม เป็นสาขาวิชาที่พัฒนาคนไปพัฒนาสังคมโดนใช้แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นแนวทางการสร้างหลักสูตร นิสิตทุกคนที่จบไปจะเป็นนิสิตที่มีภูมิปัญญาในการพึ่งตนเอง การคิดจะได้รับการจ้างคนอื่นจะเป็นความคิดเก่า ๆ การสร้างงานใหม่

ด้วยตนเองจึงเป็นความคิดใหม่ของนิสิตโพธิวิซชาลัย

ในวาระครบรอบรอบ ๖๐ ปี จึงถือว่าการเริ่มต้นอย่างใหม่อีกรูปแบบหนึ่งของการศึกษาไทย การศึกษาที่มีแต่การให้วิทาลัยโพธิวิซชาลัย ก็คือร่างเงาของวิทาลัยวิชาการศึกษาในอดีตที่ผู้เป็นครุมีให้กับลูกศิษย์ วันนี้วิทาลัยโพธิวิซชาลัยจึงมีแต่ให้กับให้กับประชาชนในสังคมไทยที่ต่อโอกาส

วิทาลัยโพธิวิซชาลัยถือว่าการสร้างคนให้สมบูรณ์และบูรณาการพร้อมทั้งกาย ใจ และจิต จะทำให้คนมีศักยภาพประสิทธิคุณคนดีจะสร้างชุมชนดี ชุมชนดีสังคมก็ดี สังคมดีประเทศชาติจะดีในที่สุด วิทาลัยโพธิวิซชาลัยจะสร้างคนดีเหมือน วิทาลัยวิชาการศึกษาสร้างครุที่ดีในอดีต ๖๐ ปี มศว คือ ช่วงความดีที่สั่งสมมา ต่อไปข้างหน้าเป็นช่วงเวลายิ่งเจริญยิ่งงอกงาม

๖๐ ปี มศว กับ สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ

รองศาสตราจารย์เรณู สุขารมณ
คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

๑. ความในใจ

ยินดีอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยฯ มอบความไว้วางใจให้พัฒนาภาควิชาเศรษฐศาสตร์แยกออกมาจากคณะสังคมศาสตร์ตั้งเป็นคณะวิชาใหม่เรียกว่า “สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ” เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ คณาจารย์จึงได้ทำงานสำคัญๆ ระดับคณะ เน้นการทำวิจัยเป็นหลักเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ตอบโจทย์วิจัยระดับนโยบายของประเทศ นำความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา และจัดเป็นบริการวิชาการแก่สังคมด้วย อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯ ยังไม่มีตึกอาคาร ห้องเรียนเป็นของตนเอง คณาจารย์และนิสิตต่างเช่าหอ “วันขึ้นบ้านใหม่” ด้วยใจจดจ่อ

๒. ความมุ่งมั่น

๒.๑ ด้านการวิจัย : ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณะของสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯ เปิดโอกาสให้คณาจารย์วิจัยระดับชาติ มีนิสิตทุกระดับช่วยทำงานวิจัย (Research Assistantship) เพื่อประสบการณ์นอกห้องเรียนนอกตำรา ศูนย์ฯ ระดมเงินทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยและทุนภายนอก สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯ มีแผนงานวิจัย ๓ ปี ร่วมกับคณะแพทยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ ดังต่อไปนี้

(๑) ความร่วมมือกับคณะแพทยศาสตร์วิเคราะห์ประสิทธิภาพทางการคลังสุขภาพ (Health financing) และคำนวณต้นทุนต่อหน่วย (Unit cost) ของการบริการสุขภาพที่ทั้งสองศูนย์การแพทย์คือ ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ อังครักษ์ นครนายกและศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุชลประทานนนทบุรี โดยมุ่งมั่นว่าภายในระยะเวลา ๕ ปี จะขยายงานนี้เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทั่วทุกคณะ/วิทยาลัย/สำนัก/หน่วยงาน เพื่อพัฒนาระบบการบันทึกข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรให้สามารถตรวจสอบประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดให้สามารถควบคุมต้นทุนขององค์กรได้ ทั้งนี้ต้นทุนประกอบด้วย ๓ รายการหลัก คือ ต้นทุนค่าแรง (Labor cost) ต้นทุนค่าวัสดุ (Material cost) ต้นทุนค่าครุภัณฑ์ อาคารสิ่งก่อสร้าง (Capital cost) เพื่อรับรองการบริหารงานดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในฐานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ต้องเลี้ยงตัวเอง

(๒) ความร่วมมือกับคณะศึกษาศาสตร์วิเคราะห์ต้นทุนการจัดการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติกในระยะเริ่มแรกจนถึงระดับประถมศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการแบ่งรับภาระค่าใช้จ่ายระหว่างพ่อแม่-ปกครองกับภาครัฐ มุ่งหวังให้มหาวิทยาลัยพัฒนางานบริการอย่างมีชื่อเสียงไปสู่การเป็น South-East Asia Center of Excellent for Autisms ที่มีเครือข่ายความตกลง (MOU) กับมหาวิทยาลัยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แลกเปลี่ยนด้านวิชาการ (การวิจัย การเรียนการสอน) ในระยะ ๑๐-๑๕ ปีข้างหน้า โดยให้มีการพัฒนาทั้งระบบ Hospital Based และ Home based เพื่อรองรับเด็กออทิสติกซึ่งนับวันจะเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว ในขณะที่บริการมีไม่เพียงพอ ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยมีความพร้อมทางด้านการผลิตบัณฑิต มหาบัณฑิต มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ อังครักษ์ ในการบำบัดเด็กออทิสติก

(๓) ความร่วมมือกับแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ฯลฯ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการจัดการ ชุมชนด้วยเตาเผาตำบลทรายมูล จังหวัดนครนายก : นโยบาย ตอบสนองความต้องการของใคร? ซึ่งงานวิจัยจะขยายให้รองรับ ทุนวิจัยที่จะขับเคลื่อนนครนายกให้เป็นจังหวัดสุขภาวะในระยะยาว (๑๐-๑๕ ปี) มีการวางระบบเครือข่ายร่วมมือ ๕ ภาคี (จังหวัดและ ส่วนราชการในพื้นที่, หน่วยงานภาครัฐกิจเอกชนในพื้นที่, ชุมชน ท้องถิ่น, NGO, และสื่อ) งานนี้พัฒนาขึ้นเพื่อรับทุนวิจัยจาก สำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ (สสส)

๒.๒ ด้านความเป็นสากล : สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯ พัฒนาหลักสูตรและความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ จัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา (เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม และเศรษฐศาสตร์สาธารณสุข) โดยร่วมมือกับ Thailand International Corporation Agency; TICA มีกลุ่มเป้าหมาย คือนิติกรจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย และคนไทย รุ่นละ ๔๐ คน สอนเป็นภาษาอังกฤษ แผน ก ทำเป็นปริญญาโท ๓ ปี

๒.๓ โครงการบ่มเพาะอัตลักษณ์แก่นิสิตน้องใหม่เป็น “คนเก่ง คนดี ศรีนครินทรฯ”: สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯ มุ่งมั่นที่จะสานต่อการสร้างอัตลักษณ์ ๘ ประการ ให้นิสิตสืบเนื่องจากที่ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมวันปฐมนิเทศนิสิตใหม่ปีการศึกษา ๒๕๕๒ แก่นิสิตปีที่ ๑ รุ่นที่ ๑๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ โดยเชิญวิทยากร ภายใน-ภายนอกมหาวิทยาลัย ทำกิจกรรมร่วมกับน้องใหม่ ๑๖๓ คน มีคณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯ และผู้บริหารกรรมการสโมสรนิสิต สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯ ร่วมทำงานที่ห้อง ๑๐๑ อาคารเรียนรวม มศว องค์กรฯ ทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. โครงการนี้มุ่งหวังให้น้องใหม่รุ่นนี้ เป็นรุ่นตัวอย่างที่มีระเบียบวินัย แต่งกายถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัย มีกิริยามารยาทงดงาม เมื่อย้ายมาเรียนต่อปีที่ ๒, ๓ และ ๔ ที่ มศว สุขุมวิท สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯ ก็ยังจัดกิจกรรมเสริมสร้างอัตลักษณ์ ๘ ประการ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งโครงการ ฯ นี้ช่วยแก้วิกฤต ดับความเหงา คิดถึงบ้าน เป็นที่ถูกอกถูกใจของพ่อแม่ - ผู้ปกครองของนิสิต น้องใหม่มาก สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ฯบรรจุโครงการนี้ในแผนฯ ประจำปีที่จัดทำทุกปีอย่างต่อเนื่อง

ความในใจที่ มีต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความก้าวหน้าและความมุ่งมั่น เพื่อจัดพิมพ์ในหนังสือที่ระลึกระดับคุณภาพ

อาจารย์อรุษา เชาวลิชิต

คณบดีคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่พัฒนาจาก โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง และวิทยาลัยวิชาการศึกษา จนสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในพุทธศักราช ๒๕๑๗ สำหรับตัวดิฉันเองนั้น ได้เริ่มรู้จักกับมหาวิทยาลัยนี้ จากอาจารย์สอนวิชาเคมีตอนสมัยมัธยมปลาย และได้เข้ามาเรียนในสาขา วิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ในปี ๒๕๓๔ การเข้ามาเรียนที่นี้ได้ให้อะไร มากมาย ทั้งความรู้ด้านวิชาการ ทักษะการใช้ชีวิต และการทำงาน และที่สำคัญคือการให้โอกาส ดิฉันได้รับโอกาสจากมหาวิทยาลัย ให้รับทุนพัฒนาอาจารย์ไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท-เอก ที่ประเทศ สหรัฐอเมริกา ตามความต้องการของสาขาวิทยาศาสตร์การอาหาร และโภชนาการ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่นั้นจนถึงวันนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากมาย ห้องปฏิบัติการอาหารในตึกเล็ก ๆ ถูกแทนที่ ด้วยตึกคณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะทันตแพทยศาสตร์ ที่ดิน ไร่หลังตึก ๑๐ กลายเป็นตึก ๑๙ อาคาร ๓ ที่เคยเป็นไปรษณีย์ และห้องพยาบาล กลายเป็นอาคารประสานมิตร การเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นแสดงถึงการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ดิฉันเองเมื่อ กลับมาแล้วก็ตั้งใจที่จะทำงาน เรียนรู้และพัฒนางานเต็มความ

สามารถ เพื่อให้สมกับที่มหาวิทยาลัยได้ให้โอกาสและตั้งใจว่าถ้า ตัวเองมีหนทางอยากที่จะสนับสนุนและสร้างโอกาสให้คนอื่น ๆ ได้ไปเรียนต่อและกลับมาร่วมพัฒนางานให้มหาวิทยาลัย และ ประเทศไทยด้วยเช่นกัน

ประมาณปี ๒๕๔๘ ดิฉันได้ทราบข่าวว่ามหาวิทยาลัยมี นโยบายที่จะส่งเสริมและพัฒนาความรู้ทางการเกษตรเพราะ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ทางการเกษตรจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำรายได้มาสู่ประเทศได้ โดยมีการจัดสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เกษตรในอนาคต” เพื่อระดมความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิในการ พัฒนาหน่วยงานใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และในปี ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำโครงการจัดตั้ง คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหารโดยมีทีมงานจากสาขาเคมี สาขาจุลชีววิทยา สาขาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ ของคณะวิทยาศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีการจัด เสวนาเรื่อง “เทคโนโลยีการเกษตรและอาหารกับการพัฒนาชุมชน ที่ยั่งยืน” เพื่อระดมความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิและบุคลากรใน มหาวิทยาลัย ผลจากการเสวนาทำให้สามารถสรุปได้ว่าถ้ามหา- วิทยาลัยจะตั้งหน่วยงานใหม่ทางการเกษตรและอาหารนั้น ควรจะมีสาขาวิทยาศาสตร์การอาหาร เทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อให้ ครอบคลุมถึงการใช้ประโยชน์ในผลิตภัณฑ์การเกษตร เนื่องด้วย คณะวิทยาศาสตร์ได้เปิดสอนหลักสูตร วท.บ. วิทยาศาสตร์ การอาหารและโภชนาการ อยู่แล้ว ในวันที่ ๑ พ.ค. ๒๕๕๒ สภามหาวิทยาลัยมีมติให้จัดตั้งคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์การเกษตร จึงให้ออนย้ายหลักสูตร วท.บ. วิทยาศาสตร์ การอาหารและโภชนาการ ในคณะวิทยาศาสตร์ ไปอยู่คณะใหม่ เพื่อให้เกิดการขยายงาน

การโยกย้ายหน่วยงานในครั้งนี้ ทำให้บุคลากรใน ส่วน ของสาขาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการรวมทั้งตัวดิฉัน รู้สึกใจหาย เราตระหนักดีว่าการไปเป็นคณะใหม่นั้นไม่ได้ง่ายและ เราต้องเริ่มเรียนรู้งานทุกด้านโดยเฉพาะต้องมีการวางโครงสร้าง

คณะให้พร้อมโดยเร็วเพื่อการดำเนินการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งต้องริเริ่มที่จะพัฒนาให้มีสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรอย่างครบวงจร ดิฉันเชื่อว่าบุคลากรทุกท่านที่จะไปเริ่มสร้างคณะใหม่นั้นทุกคนคงรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงอันใหญ่หลวงรวมทั้งการทำงานที่จะต้องเพิ่มมากขึ้นเป็นหลายเท่าตัว มีคนเคยกล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงนั้นยากเสมอ และยากที่จะทำให้คนรอบข้าง แม้กระทั่งตัวเองพอใจได้ทุกอย่าง แต่ถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศแล้ว เราคงต้องอดทน ทุ่มเทและเสียสละเพื่อให้การดำเนินการทุกอย่างให้สำเร็จลุล่วง สุดท้ายนี้ ดิฉันในฐานะตัวแทนของคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตรต้องขอขอบพระคุณ คณะวิทยาศาสตร์ที่เปรียบเหมือนคณะแม่ ที่สร้าง ให้สาขาวิทยาศาสตร์การอาหารได้เกิดขึ้นและดูแล ปรึกษาประคองให้เติบโตอย่างมั่นคงรวมทั้งให้โอกาส ให้กำลังใจ ให้การชี้แนะให้เราได้ขยายงานต่อไป ขอขอบพระคุณคณะวิศวกรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัย ที่ให้ความคิดเห็น และคำชี้แนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างหน่วยงานใหม่ และ เราในฐานะคณะใหม่จะขอก้าวตามรุ่นพี่คณะอื่น ๆ เพื่อสร้างหลักสูตรที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุล และการบูรณาการความรู้กับหน่วยงานภายในและภายนอก เพื่อให้เกิดการร่วมใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ทางวิชาการและแสวงหาความรู้ตลอดเวลา สามารถนำความรู้ของศาสตร์ต่าง ๆ มาปรับใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาสร้าง “เทคโนโลยี” ที่เหมาะสมกับประเทศ อีกทั้งส่งเสริมให้สร้างงานวิจัยแบบบูรณาการ ต่อยอดให้เกิดนวัตกรรมจากผลิตภัณฑ์การเกษตรเพื่อทำให้ชุมชนเข้มแข็ง และคนไทยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ความในใจ

ที่มีต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ชูชม
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์ชัด ได้รับการยอมรับในระดับชาติทางด้านการศึกษามาเป็นเวลายาวนาน ตั้งแต่ก่อตั้งมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง (๒๔๙๒) จนถึงปัจจุบันนี้เป็นเวลา ๖๐ ปี ในขณะนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เลือกจัดกลุ่มตนเองเป็นสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มที่ ๑ ที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัย ซึ่งพันธกิจสำคัญเช่นนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มิใช่เพิ่งริเริ่มในยุคที่มีการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นทางการ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ในฐานะที่เป็นองค์กรหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เติบโตเคียงคู่กับมหาวิทยาลัย มาเป็นเวลา ๕๔ ปี ได้มีจุดเน้นการวิจัยและผลิตบัณฑิตในระดับสูงมาตั้งแต่เริ่มต้นตั้งสถาบัน ดังนั้น การที่สถาบันฯ ได้รับการสนับสนุนจากประชาคมมหาวิทยาลัยให้พัฒนา

ตนเองอย่างเต็มศักยภาพแล้วสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ จะเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญให้มหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศทางการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ โดยมีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและสากล มีการสร้างสรรค์งานวิจัยทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ที่สามารถขึ้นำสังคมและแก้ไขปัญหาสังคมอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการสร้างองค์ความรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคมควบคู่ไปกับการผลิตมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตทางการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ มีคุณธรรม จริยธรรม ใฝ่รู้ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมไทย และมีสมรรถนะระดับสากล นอกจากนี้ สถาบันฯ จะพัฒนาตนเองให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการอย่างต่อเนื่องสู่ระดับสากล โดยจะพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สำหรับการศึกษาระดับสูง สถาบันฯ จะมีการดำเนินการให้บรรลุพันธกิจเหล่านี้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ภายใต้ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ที่อาศัยงานวิจัยเป็นฐานในการบูรณาการให้มีความเชื่อมโยงกันระหว่างภารกิจการวิจัย การเรียนการสอน บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้วยความร่วมมือร่วมพลังความสามารถ และใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ของบุคลากรของสถาบันฯ

ถึงแม้ว่าสถาบันฯ มีความจำกัดทางทรัพยากรและงบประมาณ แต่สถาบันฯ จะมีการบริหารจัดการในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บรรลุวิสัยทัศน์ในการเป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้และวิจัยบนฐานการศึกษาและคุณธรรมมุ่งสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สากล

๖๐ ปี มศว อดีตถึงปัจจุบัน

รองศาสตราจารย์ชาณุวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ
ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

อดีตที่ไม่อาจหวนกลับ แต่ยังคงเหลือไว้ซึ่งความทรงจำ
ที่น่าประทับใจ สรรพภคและลำดลองต่างๆ ใน มศว คลองแสนแสบ
ธรรมชาติอันรื่นรมย์ สงบ น่าอยู่ ผมเป็นศิษย์เก่าของ มศว
คณิตศาสตร์ รุ่น ๕ สมัยยังเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางเขน
แต่เวลาจบกลายเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
รุ่นเดินขบวน ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้สร้าง
ผมให้เข้มแข็งทั้งประสบการณ์ตรงและอ้อม ทำให้ผมได้เป็นบัณฑิต
โดยสมบูรณ์ จากนั้นผมได้ออกไปรับใช้สังคมโดยเป็นอาจารย์
โรงเรียนมัธยมวัดราชาธิวาส ๑ ปีกว่า เป็นนักวิชาการศึกษาที่
สกศ. อีก ๑ ปี และผมได้มีโอกาสกลับมาเป็นศิษย์ มศว อีกครั้ง
ครั้งนี้ผมได้เป็นศิษย์ของหลวงตา ศาสตราจารย์ ดร.ชาวล
แพรัตกุล ซึ่งรุ่นผมเป็นรุ่นสุดท้ายที่อาจารย์ได้เข้าสอนที่สำนัก
ทดสอบฯ ที่ดั้งเดิมเป็นหลังคามุงจากข้างหอประชุมใหญ่ ต่อมา

ได้งบประมาณสร้างตึกใหญ่โต (ตึก ๙ ปัจจุบัน) ก็ได้ย้ายมาอยู่
ชั้น ๒ และ ๓ แต่ในปัจจุบันได้ย้ายมาอยู่ที่อาคาร ๘ หลวงตาได้
สอนผมทั้งวิชาการ เทคนิคการทำงาน การบริหารจัดการทุกเรื่อง
ทุกเวลา แม้แต่เวลากลางวัน ผมก็ต้องไปช่วยงานหลวงตาที่บ้าน
แถวเพลินจิต ช่วงนี้ผมได้ประสบการณ์มากมาย ทำให้ผมสามารถ
ทำงานสานต่ออุดมการณ์ของอาจารย์ที่สำนักทดสอบฯ ได้จนถึง
ปัจจุบัน สำนักทดสอบฯ มีอายุครบ ๔๘ ในขณะที่ มศว มีอายุ
ครบ ๖๐ ปี ผมเองมีอายุ ๕๗ ปี เวลาส่วนใหญ่กว่าครึ่งของชีวิต
ผมวนเวียนอยู่ที่ มศว ตั้งแต่เป็นศิษย์ระดับปริญญาตรี -โท-เอก
และเข้าทำงานที่ มศว แห่งนี้มาตลอดรวมเวลา ๓๕ ปี ผมได้เห็น
การพัฒนาของ มศว เป็นลำดับ จากอดีตที่มีตึกเรียน ๓-๔ อาคาร
จนปัจจุบันมีมากกว่า ๒๐ อาคาร และในอนาคตอันใกล้ ก็จะมี
อาคารที่ทันสมัยมากอีก ๒ อาคาร พร้อมทั้งจอดรถเกือบ ๑,๐๐๐ คัน
ได้สนามฟุตบอล พร้อมทั้งเปิดประตูสู่ถนนอโศกมนตรี เป็นความ
เจริญก้าวหน้าที่ไม่หยุดยั้ง ศิษย์เก่าถ้าผลอหลับไป ๕-๖ ปี จะจำ
แทบไม่ได้ว่านี่คือ มศว ทั้งนี้ยังไม่รวม มศว องค์กรที่ใหญ่โต
พื้นที่กว่า ๑,๐๐๐ ไร่ พร้อมคณะใหม่ๆ อีกเกือบ ๑๐ คณะเป็น
สิ่งที่น่าภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง

๖๐ ปี มศว ถ้าเป็นบุคคลก็คงจะเกษียณปีนี้ แต่ มศว
เป็นปูชนียสถานที่มีค่าควรเคารพนับถือ เพราะเป็นแหล่งผลิตบัณฑิต
ออกไปช่วยพัฒนาประเทศชาติมาแล้ว ๕๐ กว่ารุ่น รวมศิษย์เก่า
ทุกรุ่น ทุกประเภท ทุกสาขา ทุกวิทยาเขต นับล้านคนแน่นอน
มศว ของเรายังก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งและกำลังก้าวกระโดด
อย่างรวดเร็ว ทั้งทางวิชาการ คุณภาพนิสิต ตลอดจนการบริหาร

สำนักหอสมุดกลาง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงนารถ ชัยรัตน์

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง

เมื่อข้าพเจ้าเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถึงปัจจุบัน ได้ตระหนักถึงภารกิจหลักของห้องสมุดซึ่งเป็นแหล่งค้นคว้าและเรียนรู้ที่สำคัญในการนิสิตทุกระดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาซึ่งเน้นให้นิสิตค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่นิสิตผู้รู้และเรียนรู้ตลอดชีวิต

ดังนั้น จึงมีการพัฒนาห้องสมุดทั้ง ๓ แห่ง คือ สำนักหอสมุดกลาง หอสมุด มศว องค์กริย์ และห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ในด้านทรัพยากรสารสนเทศให้มีเนื้อหาทันสมัยและสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการปรับปรุงด้านกายภาพของห้องสมุดให้เรียบร้อยสวยงาม เหมาะสมกับการใช้งาน เพื่อให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ อีกทั้งมุ่งเน้นการบริการด้วยความ

เป็นเลิศต่อผู้ใช้

ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว บุคลากรของห้องสมุด จึงร่วมกันพิจารณายุทธศาสตร์สำคัญ ๔ ด้าน ดังนี้

- พัฒนาให้เป็นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่สมบูรณ์และทันสมัย
- พัฒนาให้เป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
- การให้บริการเชิงรุกที่มีคุณภาพ
- พัฒนาห้องสมุดไปสู่องค์กรคุณภาพ

ด้วยยุทธศาสตร์ทั้ง ๔ ด้านนั้น สำนักหอสมุดกลางได้เริ่มดำเนินงานด้วยแผนปฏิบัติการตาม๒๕๕๑ เป็นต้นมา ข้าพเจ้าและบุคลากรของสำนักหอสมุดกลาง ทุกคนมีความเชื่อมั่นว่า สำนักหอสมุดกลาง จะสามารถพัฒนาและก้าวไปพร้อมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้อย่างมั่นคง

นอกจากนี้ ยังได้มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมปลูกฝังนิสัยรักการอ่านไปสู่สังคมภายนอกมหาวิทยาลัย โดยท่านอธิการบดีเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ และมอบหมายให้สำนักหอสมุดกลางร่วมจัดทอดผ้าป่าหนังสือ ในการถวายผ้าพระกฐินพระราชทานเป็นประจำทุกปี รวมถึงการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การปรับปรุงทางกายภาพห้องสมุดโรงเรียนในทุกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง ด้วยความมุ่งมั่นที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสังคมการอ่านให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ความในใจ

และ

ความมุ่งมั่น

ที่มีต่อการบริหารมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิรินุช เทียนรุ่งโรจน์
ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์

ก้าวเข้าสู่มหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๖

ในสิ่งแวดล้อมที่มี “สระมรกต และ ลานอิฐแดง” มีนิสิต บุคลากร และหน่วยงานไม่มาก มีบรรยากาศการทำงานที่แตกต่างไปจากปัจจุบันหลายอย่าง ดิฉันเป็นบุคลากรคนแรกที่มหาวิทยาลัยรับเข้ามาเพื่อร่วมทีมบุกเบิกงานไอซีทีของมหาวิทยาลัย จึงได้มีโอกาสเห็นพัฒนาการของระบบไอซีทีและได้รับประสบการณ์จากปัญหาและความสำเร็จที่เกิดขึ้นมาโดยตลอด และในระยะเวลา ๔ ปีของการเป็นผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์ครั้งนี้ (พ.ศ.๒๕๔๘-พ.ศ.๒๕๕๒) พบว่ามหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับ “การนำระบบไอซีทีมาเป็นเครื่องมือ (tool) ในการพัฒนาองค์กร นิสิต บุคลากร และการวางโครงสร้างพื้นฐานของมหาวิทยาลัยในอนาคต”

ความเปลี่ยนแปลงต่อระบบไอซีทีของมหาวิทยาลัยในห้วงเวลานี้กล่าวได้ว่าเป็น “ห้วงเวลาทองของงานไอซีทีของ

มศว” อีกครั้งหนึ่ง และ “ไอซีที” ได้ถูกจัดอันดับเป็นครั้งแรกให้เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยภายใต้ชื่อ “ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร” พร้อมกับการสนับสนุนงบประมาณ การผลักดันและการให้กำลังใจบุคลากรทุกสายงานในการประยุกต์ไอซีทีเข้าสู่การทำงาน สร้างกลยุทธ์ใหม่ให้บุคลากรไอซีทีให้อยู่กับมหาวิทยาลัยและสามารถแข่งขันกับภาคเอกชนได้

ความมุ่งมั่นที่ดิฉันและทีมงานสำนักคอมพิวเตอร์อยากนำมาโดยตลอดคือ การสร้างงานไอซีทีให้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของเราก้าวเข้าสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศไทยและระดับสากลต่อไป แต่จะสำเร็จได้มากน้อยแค่ไหนนั้นต้องอาศัยความทุ่มเทและความร่วมมือจากหลายท่าน ซึ่งงานไอซีทีที่เกิดขึ้นมากมายในห้วงเวลานั้นเป็นเครื่องชี้วัดที่สำคัญของความสำเร็จของบุคลากรทุกคนและของมหาวิทยาลัย

ต้องขอบคุณทีมบริหารมหาวิทยาลัยที่ได้วางรากฐานไว้ ต้องขอขอบคุณนิสิตและบุคลากรทุกคนที่ให้ความร่วมมือ แต่สิ่งนี้จะคงอยู่ ก้าวต่อไปหรือไม่ ต้องอาศัยความเข้าใจและพลังร่วม (synergy) ที่ยั่งยืน เพราะงานไอซีทีไม่ได้เกิดขึ้นเพียงเมื่อมีงบประมาณก็ซื้อหามาได้ จึงต้องฝากความหวังไว้กับชาว มศว ทุกท่าน ส่วนพวกเราชาวสำนักคอมพิวเตอร์ยินดีและพร้อมทำงานหนักเพื่อมหาวิทยาลัยของเรา

๖๐ ปี จุดเปลี่ยน มศว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง
ผู้อำนวยการสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

รับช่วงต่อจากนี้ไป จึงควรมีภาระในการพัฒนาคนจาก ตัวตนให้เป็น คนขององค์กร เพื่อช่วยกันขับเคลื่อน มศว ให้ถึงดวงดาวแห่ง ความเป็นเลิศทางวิชาการ อันเป็นรากฐานสู่ดวงดาวการสร้างปัญญา ให้แก่นิสิต และดวงดาวแห่งความเอื้ออาทรต่อสังคมและชุมชน แผ่นดิน มศว นี้ได้กำเนิดขึ้นจากความเป็นห่วง ความ ศรัทธา และความมุ่งมั่น อยู่เบื้องหลัง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในวันนี้จะรองรับการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย แห่งนี้ในอนาคต เหลือเพียงคนรุ่นใหม่ที่ต้องเปลี่ยนแปลง และ สืบทอดความมุ่งมั่นและเข้มแข็ง มิฉะนั้นจะเป็นคนรุ่นแรกที่สืบ ทอดความอ่อนแอและปัญหาต่าง ๆ ต่อไปอีกยาวนาน

“อย่าทิ้งเรื่องนี้เป็นอันขาด” พระราชดำรัสของพระบาท สมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล ที่ได้ทรงมีพระราชดำรัสฝากฝัง เรื่องกิจกรรมฝึกหัดครูไว้กับศาสตราจารย์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ก่อนเสด็จสวรรคตเพียง ๙ วัน หลังจากนั้นอีกไม่นานศาสตราจารย์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ก็ได้ซื้อที่ดิน ๕๓ ไร่ ท้ายซอยประสานมิตร ด้วยเงินแปดแสนสองหมื่นบาท เพื่อสร้างโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ขึ้นจนถึงวันนี้ ๖ ทศวรรษแล้ว ที่ผู้มีคุณูปการได้ช่วยกันทักทอ นวัตกรรมทางปัญญาบนผืนแผ่นดินนี้ จากคนรุ่นเก่าที่ได้ร่วมกัน สร้างประวัติศาสตร์ ทำให้แผ่นดิน มศว ผืนนี้มีลมหายใจและ สร้างให้การฝึกหัดครูเป็นอัตลักษณ์ ซึ่งเป็นจุดแข็งของสถาบันแห่งนี้ มาจนถึงปัจจุบัน

คนรุ่นปัจจุบันได้ทำให้แผ่นดินนี้มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพอย่างมาก และไม่ได้หยุด ท้ายซอยประสานมิตรอีกต่อไป แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่มากพอ คือ คน ที่ยังมีความคิดของตัวเองเป็นที่ตั้ง คนรุ่นใหม่ที่กำลังจะ

อดีตเพื่ออนาคต

อาจารย์จันทร์ทิพย์ ลิ้มทอง
ผู้อำนวยการสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทรงให้ความสำคัญด้านการศึกษาโดยเฉพาะวิชาชีพครู พระราชทานพระราชกระแสว่า “อย่าทิ้งเรื่องนี้เป็นอันขาด” แก่ศาสตราจารย์ ม.ล. ปิ่น มาลากุล ขณะดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อพุทธศักราช ๒๔๘๙

นับเป็นการเริ่มต้นการเดินทางอย่างมีแก่นสาร อาจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล เริ่มขับเคลื่อนในทุกด้าน เริ่มจากการซื้อที่ดิน ๗๙ ไร่ ๑ งาน สูดซอยประสานมิตร ก่อตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ๒๘ เมษายน ๒๔๘๒ มอบหลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ เป็นผู้วางรากฐานมาตรฐานวิชาชีพครู รวมถึงสอนความเป็นสุภาพบุรุษ และดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการระหว่างพุทธศักราช ๒๔๙๒- ๒๔๙๖ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ปัญหาการขาดแคลนครู และผู้นำทางการศึกษาสมัยใหม่ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี จึงได้เริ่มวางรากฐานระบบทศการศึกษาสมัยใหม่ภายใต้ปรัชญา ลึกษา วิรุฬหิ สมปตฺตา หมายถึง การศึกษาคือความเจริญงอกงาม ตรรกภาพ $y = e^x$ เทา-แดง คือสี่ประจำสถาบัน ได้พัฒนาปรัชญาแนวคิดและความรู้ด้านการศึกษสมัยใหม่รวมถึงการพัฒนาศาสตร์ทางการศึกษา และสถาปนาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๔๙๗ โดยศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ดำรงตำแหน่งอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา

พุทธศักราช ๒๕๑๖ เป็นครั้งแรกของประเทศไทย

ที่คณาจารย์ นิสิต รวมถึงบุคลากรได้รวมตัวกันเพื่อยื่นข้อเสนอต่อรัฐบาล ในการที่จะให้มีการเรียนการสอนเพิ่มจากวิชาชีพครู เป็นหลายสาขาวิชาชีพ นั่นคือการเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ๒๙ มิถุนายน ๒๕๑๗ พระราชกฤษฎีกาประกาศเป็นมหาวิทยาลัย และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว-ภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานนามว่า “ศรีนครินทรวิโรฒ” มีความหมายว่า “มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร” โดยมีศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร ดำรงตำแหน่งอธิการบดีคนแรก (พุทธศักราช ๒๕๑๒ - ๒๕๒๑)

๓ ช่วงของการปรับเปลี่ยนโดยบูรพาจารย์ ศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล หลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี และศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร ได้วางรากฐานอันมั่นคงไว้ให้กับชาว มศว นับเป็นคุณอันเอกประการแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ ได้เห็นความสำคัญ จึงได้มอบหมายสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ ดำเนินการจัดทำหอบจดหมายเหตุ หอเกียรติยศ ณ อาคารประสานมิตร เพื่อให้คนยุคต่อมาได้เห็นถึง “ศรัทธา” ของท่านที่มีต่อหน้าที่การทำงาน การดำรงตนและชีวิต ทำให้เราได้ภาคภูมิใจและดำเนินตามวิถีปัญญาธรรม คารวธรรม และสามัคคีธรรม

เราจะสร้าง “ศรัทธา” เพื่อชนรุ่นหลังต่อไป

ความในใจ

ของข้าพเจ้าต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.ณสรณ์ ผลโลก
ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา

ข้าพเจ้าได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตำแหน่งอาจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่วิทยาเขตบางเขน ซึ่งก็เพิ่งจะครบรอบ ๓๐ ปี ไปเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒ ที่ผ่านมานี้เอง ในฐานะที่เป็นสมาชิกในประชาคม มศว ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจและประทับใจมากที่ การครบรอบการทำงาน ๓๐ ปีของข้าพเจ้าได้สอดคล้องกับวาระ การครบรอบ ๖๐ ปีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ แบ่งออกเป็น ๘ วิทยาเขต โดยเป็นวิทยาเขตในกรุงเทพฯ ๔ แห่ง ได้แก่ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน พลศึกษา และบางเขน กับวิทยาเขตต่างจังหวัดอีก ๔ แห่ง ได้แก่ พิษณุโลก มหาสารคาม ทักษิณ และบางแสน แต่ละวิทยาเขตมีคณะวิชาหลักๆ เหมือนกัน ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ (บางวิทยาเขตมีคณะพลศึกษา) ขณะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าทุกวิทยาเขต ทำงานซ้ำซ้อนกัน เรามีคณะศึกษาศาสตร์ ๘ คณะ คณะวิทยาศาสตร์ ๘ คณะ คณะสังคมศาสตร์ ๘ คณะ คณะมนุษยศาสตร์ ๘ คณะ ทุกคณะต่างผลิตบัณฑิตด้านการศึกษาเพียงอย่างเดียว ต่างกัน แต่เพียงวิชาเอก ข้าพเจ้าเคยประเมิน มศว ว่า นอกจากสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์แล้ว หากที่สาขาวิชาอื่นจะมีความก้าวหน้าทัดเทียม กับมหาวิทยาลัยชั้นนำ และอดสงสัยไม่ได้ว่า มศว จะเป็นมหา- วิทยาลัยในระดับแนวหน้าของประเทศได้หรือไม่

ต่อมามีการยุบรวมวิทยาเขตในกรุงเทพฯ พร้อมๆ กับที่

วิทยาเขตต่างจังหวัดเปลี่ยนสภาพเป็นมหาวิทยาลัยเต็มตัว ทำให้ ความซ้ำซ้อนหมดไป แม้ว่าขณะนี้เราจะมี มศว องค์กรฯ แต่ โครงสร้างก็มีได้เป็นเช่นในอดีต ประกอบกับ มศว ได้เปิดสอน หลักสูตรอื่นเพิ่มขึ้นกว่าคณะวิชาที่มีอยู่เดิม ทำให้ข้าพเจ้ามีความ หวังว่า มศว จะต้องมีความเป็นเลิศในสาขาวิชาอื่นนอกเหนือไป จากศึกษาศาสตร์ ต่อมามีการจัดตั้งคณะใหม่ ๆ ที่เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๒๒ ข้าพเจ้าไม่คาดคิดว่าจะมีคณะวิชาเหล่านี้เกิด ขึ้นได้ใน มศว เช่น คณะแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ เป็นต้น ทำให้เกิดเป็น มิติใหม่ของ มศว จากการเป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตในสาขา วิชาเดียว เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ

นอกจากความสมบูรณ์แบบแล้ว มศว ยังเป็นมหา- วิทยาลัยที่มีความทันสมัย เรามีอาคารสูงที่เหมาะสมกับพื้นที่อัน จำกัดของประสานมิตร เรากำลังจะมีอาคารทันสมัยและทางเข้าออก ด้านถนนอโศกมนตรี อันจะเป็นจุดยุติของ “มหาวิทยาลัยท้ายซอย” เรามีระบบคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยที่ช่วยใน การสื่อสารและสืบค้น และที่สำคัญชาว มศว มีความคิดทันสมัยและ กล้าคิด สำหรับข้าพเจ้า ช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมาใน มศว เป็นช่วงที่ กราฟ e^x ได้ผ่านพ้นช่วงคงตัว และเข้าสู่ช่วงขึ้น ช่วงที่ทั้ง x และ y ต่างก็เป็นบวก ในส่วนของข้าพเจ้าที่มหาวิทยาลัยได้กรุณา ให้ความไว้วางใจให้ขับเคลื่อนศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา ข้าพเจ้ามี ความมุ่งมั่นที่จะนำศูนย์ไปสู่ความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา ทั้งในระดับประเทศและสากล งานวิจัยของศูนย์จะต้องเป็นงาน วิจัยผลิตองค์ความรู้ที่มีประโยชน์ต่อวงการการศึกษาวิทยาศาสตร์ ของประเทศ และตีพิมพ์เผยแพร่ได้ คุชฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาจากศูนย์จะเป็นผู้ที่มีความเป็นนักวิทยาศาสตร์ และนักศึกษาศาสตร์ในตัวเองที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับความสมบูรณ์ แบบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยที่เจริญ เป็น ศรีสง่าแก่มหานคร

วันนี้ มศว

ถึงจุดเปลี่ยนแล้ว

รองศาสตราจารย์สุภาพร สุทธิเหล็ก
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

อันดับแรกต้องขอแสดงความยินดี ในโอกาสที่ มศว ครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ นี้ ในฐานะอาจารย์ที่อยู่ในรั้ว มศว ตั้งแต่เริ่มทำงาน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ บอกได้เต็มปากว่ารัก มศว มาก ๆ แม้จะไม่ได้จบ มศว แต่เลือดเนื้อส่วนหนึ่งของตัวเองและครอบครัวได้มาจากเงินเดือนที่ มศว จ่ายให้ ระยะเวลาการทำงานถึง ๓๔ ปี คงเป็นเลือด มศว ที่เข้มข้นไม่แพ้ผู้ที่เรียนจบจาก มศว (ยังสงสัยว่าทำไมบางคนถึงไม่ซึ้งกับการเป็นคน มศว ยังหลงใหลภูมิใจแต่ในสถาบันที่จบมากกว่าทั้งที่ระยะเวลาในการเรียนน้อยกว่าระยะเวลารับราชการที่ มศว มาก) แม้ใครจะว่า มศว ก้าวช้ากว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ แต่วันนี้ มศว ถึงจุดเปลี่ยนแล้ว ถ้าทุกคนรัก มศว คงต้องช่วยกันทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาเพื่อนำพามหาวิทยาลัยที่รักยิ่งของเรา ก้าวหน้าสู่ระดับสากลให้ได้

ในฐานะผู้อำนวยการสถาบันฯ ที่เพิ่งมารับหน้าที่ไม่นานด้วยความหวังอันสูงสุดที่จะผลักดันสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มีความคืบหน้า

๑. เป็นสถาบันใหญ่ระดับสากลมีชื่อเสียงและเครือข่ายมากมาย
๒. เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เน้นการเอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และศิลปะ
๓. เป็นแหล่งให้บริการทางวิชาการด้วยการจัดอบรม ฝึกงาน

สอนและสร้างบุคลากรเพื่อไปรับใช้สังคมอย่างมีคุณภาพ มีจิตสำนึกสาธารณะ และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ

๔. เป็นแหล่งบริการและจัดการเพื่อให้เกิดการพักผ่อนศึกษาสัญจร ด้วยการท่องเที่ยวอย่างได้รับความรู้ สนุกสนานและเพลิดเพลินทางด้านธรรมชาติ ศิลปะและวัฒนธรรมโดยไม่ลืมสิ่งแวดล้อม สร้างรายได้แก่ชุมชนและประเทศชาติ

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณคณะผู้บริหารทุกท่านที่ได้ให้โอกาสในการเข้ามาทำงานในหน้าที่นี้ ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือให้ภารกิจต่าง ๆ ลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งตอนแรกคิดว่าไม่อยากจะรับงานในสถาบันนี้ เพราะเป็นภาระที่หนักมาก เพื่อนบางคนท้วงว่าทำไปทำไม น่าจะอยู่แบบสบาย ๆ ใกล้เกษียณดีกว่ารับแล้วก็ต้องมานั่งปวดหัวเพราะจะต้องถูกประเมินผลการทำงานตลอดเวลา ช่วงแรกคิดเพียงแต่จะช่วยดูแลนิสิต ป. โท ในสาขาท่องเที่ยว ๆ ที่ค้างอยู่ให้จบไปเท่านั้น แต่เมื่อเห็นคณะผู้บริหารทำงานหนักมาก ๆ จึงคิดว่าตัวเองก็ควรจะเอาเปรียบและกินแรงท่านเหล่านั้นฝ่ายเดียวไม่ได้ โดยเฉพาะท่านอธิการบดีมีโครงการใหม่ๆ ตลอดเวลาที่พาคณะทำงานนั่งรถไปด้วย เมื่อท่านได้รับทราบหรือพบเห็นอะไรใหม่มา ท่านก็จะนำมาถกทบทวนเป็นโครงการใหม่ๆ ให้พวกเราได้งานเพิ่มขึ้นอีก จนน้อง ๆ บอกว่าพยายามอย่านั่งรถไปไหนคันเดียวกับท่าน เดี่ยวมีโปรเจกต์ใหม่มาเพิ่มให้อีก จนรับไม่ไหว สรุปแล้วก็คงจะต้องขอทำงานให้ มศว ต่อไป แม้จะออกจากราชการไปแล้วก็ตาม จนกว่า มศว จะไม่ต้องการ

ให้คิดดี ทำดี พูดดี คบคนดี จะพาไปสู่ที่ดี

นายแพทย์อุทัย สุภาพ
ผู้อำนวยการศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ ชลประทาน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี ในการบรรยายพิเศษเรื่อง “การบริหารโรงเรียนแพทย์” เนื่องในงานกิตติกรรมประกาศโรงพยาบาลชลประทาน เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ท่านกล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงโรงพยาบาลชลประทานจากโรงพยาบาลบริการ (Service Hospital) เป็นโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย (University Hospital) “ไม่ใช่เรื่องง่าย” ผมจำใส่ใจไม่มีวันลืม เมื่อมารับหน้าที่ในฐานะผู้บริหารแล้วยิ่งเข้าใจมากขึ้น เพราะเป็นงานใหม่ที่ต้องเรียนรู้และปรับตัวเอง ปรับองค์การอยู่ตลอดเวลา แต่ก็ เป็นงานที่ทำท้อและคาดหวัง ลึก ๆ ว่า จะประสบความสำเร็จ ซึ่งต้องใช้เวลาระยะหนึ่งในการปรับตัว จึงจะสามารถแก้ปัญหาระยะยาวของโรงพยาบาลได้ เช่น การขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แพทย์ และพยาบาล ซึ่งเป็นปัญหาปัจจุบันของโรงพยาบาล และเป็น การเพิ่มศักยภาพการบริการทางการแพทย์ให้สูงขึ้น ที่สำคัญคือ การบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยในการผลิตแพทย์ทาง คลินิกเพิ่มขึ้นปีละ ๖๕๐-๑๐๐๐ คน

ความสำเร็จส่วนหนึ่งต้องการให้เครดิตแก่ผู้บริหาร มหาวิทยาลัยชุดปัจจุบันนำโดย ท่านศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ อธิการบดี และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ รองอธิการบดี ที่มีความมุ่งมั่น มีวิสัยทัศน์ มีความจริงใจ ไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยาก ดูแลเอาใจใส่พัฒนา โรงพยาบาลชลประทานหรือ ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ

ชลประทาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านกายภาพ มีการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปธรรมอย่างเห็น ได้ชัด หลังการโอนย้ายวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๐

ด้านบุคลากร

ได้มีการปรับตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราวเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เงินงบประมาณ จำนวน ๓๐๒ อัตรา ส่วนข้าราชการกำลังอยู่ใน ขั้นตอนการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับ ตำแหน่งของแพทย์ประจำ (Staffs) จากสายสนับสนุนวิชาการ เป็นสายวิชาการ (สาย ก.) ซึ่งกำลังจะเริ่มดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ทั้งหลายทั้งปวงนี้จะสำเร็จต้องอาศัยการสนับสนุนอย่างจริงจัง จากผู้บริหารมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นขวัญกำลังใจ แก่เจ้าหน้าที่ทุกคน

นอกจากนี้ ยังมีงานของโรงพยาบาลที่ดำเนินการมา อย่างต่อเนื่องคือ งานพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล หรือ Hospital Accreditation (HA) ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่างานประกันคุณภาพการศึกษา หรือ Quality Assurance (QA) ซึ่งเป็นงานใหม่ที่ต้องดำเนินควบคู่กันไป แม้การโอน ย้ายโรงพยาบาลชลประทานได้ดำเนินการมาแล้วประมาณ ๑ ปี เศษ ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุขที่มีส่วนเกี่ยวข้องใน การโอนย้ายได้ติดตามความก้าวหน้าในการเข้าสู่พันธกิจใหม่ คือ เป็นฐานการเรียนการสอนนิสิตแพทย์ในระดับชั้นคลินิกอยู่ตลอด เวลา

ผมเองตระหนักอยู่เสมอถึงธรรมชาติหรือคติพจน์เตือนใจ ในการทำงานที่หลวงปู่ปัญญานันทภิกขุ สอนว่า “ให้คิดดี ทำดี พูดดี คบคนดีจะพาไปสู่ที่ดี” และสอนอีกว่า “ใช้ชีวิต ให้คุ้มค่าที่เกิดมา” ผมจึงมีกำลังใจ และเกิดแรงบันดาลใจที่จะ มุ่งมั่นฟันฝ่า เพื่อสานต่อรอยตะเข็บของการเปลี่ยนแปลงอันใหญ่ ยิ่งครั้งนี้ให้ดีเท่าที่จะทำได้ เปรียบเหมือนฐานรากของอาคารสูงยิ่ง สร้างฐานเตรียมไว้แข็งแรงมั่นคงได้เท่าไร ก็สามารถจะต่อขยาย ความสูงของอาคารได้ตามที่ตั้งใจหวังไว้ในอนาคตได้ถึงแม้ผู้อื่น หรือคนรุ่นหลังอาจไม่ได้สัมผัสหรือมองเห็นเพราะผืนดินกลบทับ แต่ถือศกาคฤมิในใจไม่ได้ที่มีส่วนในความสำเร็จครั้งนี้

สุดท้ายผมต้องขอขอบคุณท่านอธิการบดี ท่านรอง อธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตลอดจนผู้บริหารมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้มอบความไว้วางใจให้สานต่อภารกิจนี้ ซึ่งท่านมีกรอบแนวคิดและมีเจตนารมณ์ตรงกัน เมื่อท่านทั้งสอง เอ่ยปาก ผมจึงไม่อาจปฏิเสธ และจะปฏิบัติหน้าที่ตามความรู้ ความสามารถเพื่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อไปตามวาระ อันควร

“ ต้องสู้ ต้องสู้จึงจะชนะ ”

“ ทำไปและจะทำอะไรในหัวงเวลานี้ ”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์นิยม ละออปักภิน
ผู้อำนวยการศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี

ดูก่อนท่านทั้งหลาย ตามที่เคยได้รับฟังมา เรามีชีจะไปสู้รบปรบมือกับใคร เพราะไม่มีอาวุธ และไม่คิดที่จะเอาชนะใคร เพราะไม่รู้จะชนะไปทำไม แต่บังเอิญเมื่อเกิดมาแล้ว จำเป็นต้องหายใจ จำเป็นต้องได้รับอาหาร และถ้าปล่อยไปเรื่อยๆ ร่างกายก็จะเติบโตสูงใหญ่และถ้าปล่อยไปอีกเรื่อยๆ ก็คงจะไปเรื่อยๆ ตามกาลเวลา และสูญสิ้นไปในที่สุดกลายเป็นผงธุลี จึงคิดขึ้นได้ว่า ก่อนที่มันจะกลายเป็นผงธุลี เรายังมีทางเลือกอีกมากมายที่สามารถกำหนดและเปลี่ยนเส้นทางได้ ซึ่งเสมือนว่าเป็นการเปลี่ยนชั่วคราวแล้วแต่ว่าใครจะเลือก หรือจำเป็นต้องเลือก และเลือกอย่างไร ก่อนที่ชีวิตจะกลับกลายเป็นผงธุลี เราจึงพบว่า เมื่อเริ่มเลือกเมื่อไหร่ ก็จะมีทางเลือกที่ ๑ ๒ และ ๓ เลือกอย่างไรให้เหมาะสมและเหมาะสมกับตัวเรา บางอย่างเลือกใหม่ได้ บางอย่างเลือกได้ครั้งเดียว แต่ทุกหนทาง มีทางไป จึงมองเห็นว่าการเลือกหรือจำเป็นต้องเลือกนี้แหละ ก็คือการต่อสู้หรือต่อสู้ และเป็นการสู้เพื่อให้เหมาะสมกับตัวเอง สู้กับตัวเอง จึงจำเป็นต้องรู้จักตัวเองก่อน เราทราบกันอยู่ว่าถ้าเราเลือกซื้อเสื้อผ้าเราจะต้องเลือกใส่ให้พอเหมาะกับขนาดของตัวเอง แต่ถ้าเราสามารถปรับขนาดตัวเองให้เข้ากับเสื้อผ้าได้ก็เป็นเรื่องของความสามารถและความพอเพียงทั้งหมดจึงเป็นเรื่องของการต่อสู้ หรือต่อสู้ และเราได้อะไร เราได้หนทางที่มีทิศทางที่ชัดเจนอันจะนำเราไปสู่ความสำเร็จ ก่อนที่จะกลายเป็นผงธุลีอย่างเหมาะสมและสมควรแก่กาลเวลา โดยไม่คำนึงว่าทิศทางจะเป็นเช่นไร

เราจะแสวงหาความสำเร็จไปทำไม เอาไปทำอะไร พบว่าเป็นการต่อยอดความคิดของจิตใจ ให้สูงขึ้นสู่ความสงบ (ชัยชนะ) ความสำเร็จที่แท้จริงคือความสงบ ก่อนที่วาระสุดท้ายจะมาถึง และกลายเป็นผงธุลี

เราต้องพัฒนาเพื่อให้เป็นนักสู้.....นักสู้แห่ง มศว ประมาณ ๕ ปีกับการเป็นรองผู้อำนวยการ และ ๑.๕ ปีกับการเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพฯ คณะแพทยศาสตร์ มศว ลำดับในห้วงเวลาแห่งอดีตอันยาวนานเราพบกับปัญหา (ทำไม) แต่เราจะไม่เสียเวลาไปริบหาคำตอบ เราอาศัยความภาคภูมิใจที่เราพบได้ในปัจจุบัน เป็นคำตอบ ดังนี้

ทำไม	สิ่งที่ภาคภูมิใจ
ต้องเป็นเรา	ได้รับความไว้วางใจ
ไม่มีใครฟังเรา	เรียนรู้ที่จะไม่พูดและไม่ต้องไปทะเลาะกับใคร
ต้องลงไปจัดการเอง	เรียนรู้ที่จะพูดและเห็นถึงปัญหาและพบว่ามีคนรักเรา
เขาหันมาฟังและเชื่อเรา	ได้ครอบครัวยุคนาคใหญ่ที่ไม่เคยมีมาก่อน
เขา วิพากษ์เราและแยกครอบครัว ตัดพ่อตัดลูก (ล่าออก)	รักษาผลประโยชน์องค์กรและครอบครัวมีการพัฒนา
เจอแต่ commentator	เขารักและเป็นห่วงเรา
เขามาขอโหลี่	เขาเข้าใจเรา
มีผู้อุปการะคุณและผู้อาวุโสให้คำแนะนำและสนับสนุน	ได้รับพระราชทานนาม และ เป็นคณะแพทยศาสตร์มศว

บัดนี้เวลาผ่านไปเกือบครึ่งแล้ว ในทรัพยากรการบริหารที่จำกัดต้องประคับประคองไปให้ถึงฝั่งและเตรียมความพร้อมสำหรับทีมผู้บริหารชุดต่อไป ที่จะสานต่อ และขณะเดียวกันต้องหันมามองตัวเองเตรียมพร้อมที่จะกลับไปเติมชีวิตให้เต็มในการเป็น the professional ที่ดี ตามที่ได้ร่ำเรียนและประสบมาต่อไป

สถาบันแห่งนี้

จึงเปรียบเสมือนบ้านอีกหลังหนึ่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริยุภา พุดสุวรรณ
ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ

ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่มีโอกาสเติบโตและอยู่ในมหาวิทยาลัยนี้มาเป็นเวลาถึง ๔๐ ปี นับว่าได้ใช้เวลาอยู่ในสถาบันแห่งนี้มากกว่าก่อนชีวิต สถาบันแห่งนี้จึงเปรียบเป็นเหมือนบ้านอีกหลังหนึ่งที่มีทั้งความทรงจำและความประทับใจต่างๆ ทั้งความสุข ความทุกข์ ความสมหวัง และความผิดหวัง ความทรงจำที่สำคัญในช่วงที่กำลังศึกษาอยู่ คือ การได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมที่สำคัญในช่วงการเปลี่ยนผ่านโดยพวกเราในบ้านหลังนี้ได้มีส่วนในการนำการเปลี่ยนแปลงของสถาบันของเรา และร่วมสร้างประวัติศาสตร์ในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมร่วมกับเพื่อน ๆ ต่างสถาบัน

ช่วงแรกที่ได้เข้ามาอาศัยอยู่ในบ้านหลังนี้ เพราะตั้งใจจะเป็นครูและมีโอกาสได้เข้ามาในฐานะนิสิต “วิทยาลัยวิชาการศึกษาศาสตร์” ซึ่งในเวลานั้นสถาบันแห่งนี้เปรียบเสมือน “ตึกศิลา” ทางด้านการศึกษา สิ่งที่น่าประทับใจคือ สถาบันนี้มี “ครู” ที่ทำให้ได้รู้จัก เรียนรู้ และเข้าใจความหมายของความเป็นครูอย่างแท้จริง เพราะมีครูเป็นต้นแบบให้ได้เรียนรู้มากมาย

เมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาดำเนินการเป็นมหาวิทยาลัย ได้รับพระราชทานนามว่า “ศรีนครินทรวิโรฒ” (เป็นมงคลนาม มีความหมายว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นศรีสง่าแห่งนคร) ดิฉันเรียนจบปริญญาตรี และได้ศึกษาต่อปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยนี้

อีก จึงได้มีโอกาสสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากเดิมเราเป็นสถาบันที่มีความเป็นเลิศเฉพาะทางการศึกษา (แม้ว่าจะมีคณะวิชาหลายคณะแต่ทุกคณะวิชาได้ร่วมมือกันทำหน้าที่ผลิตครูความเป็นคณะจึงมิได้เป็นกำแพงกั้นพรมแดนของสาขาวิชา) พอเราเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะหลากหลายโดยแต่ละคณะมุ่งผลิตบัณฑิตเฉพาะสาขาวิชา (Comprehensive University) ดิฉันแอบวาดหวังว่า มหาวิทยาลัยของเรายังคงความเป็นเลิศทางการศึกษา และคณะวิชาต่างๆ ที่ได้เริ่มเปิดขยายมากขึ้น ต้องมีความเข้มแข็งทางวิชาการ ทัดเทียมคณะวิชาเดียวกันในสถาบันอื่นๆ ที่มีอยู่แล้ว

หลังจบปริญญาโท ดิฉันโชคดีที่มีโอกาสเริ่มต้นชีวิตการทำงานในบ้านหลังนี้ และอยู่มาจนได้เห็นความเปลี่ยนแปลงในด้านกายภาพจากเดิมที่มีสภาพร่มรื่นสวยงามกลายเป็นตึกสูงๆ ทั้งภายในและนอกมหาวิทยาลัย ด้านจิตวิญญาณและสังคมแห่งความเอื้ออาทร ก็จะเริ่มเปลี่ยนแปลงไป ผู้คนที่เข้ามาเป็นสมาชิกในบ้านหลังนี้มีเพิ่มขึ้นมากจนต่างไม่รู้จักกัน ดิฉันมีความรู้สึกที่บ้านของเราค่อยๆ ดูเล็กลงไปเรื่อยๆ เพราะมีสมาชิกใหม่ๆ เข้ามาอยู่ในบ้านเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็ต้องการความเป็นส่วนตัว มีการสร้างกำแพงเพื่อบอกอาณาบริเวณที่เป็นของกลุ่ม ทำให้สมาชิกของบ้านเริ่มห่างกัน รู้จักผูกพันกันน้อยลง กำแพงกลายเป็นเส้นแบ่งดินแดนที่ต่างคนต้องรักษาและปกป้องผลประโยชน์ ดิฉันไม่แน่ใจว่าถ้าเราห่วงเฉพาะพื้นที่ภายในกำแพงที่สร้างขึ้น อนาคตบ้านของเราจะเป็นอย่างไร

อย่างไรก็ตาม ดิฉันคิดว่าบ้านหลังนี้ยังอบอุ่น มีความทรงจำและความประทับใจต่างๆ มากมายที่ช่วยหล่อหลอมประสบการณ์ให้ดิฉันเป็นตัวตนอย่างทุกวันนี้ ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของบ้านหลังนี้ ดิฉันพร้อมที่จะมุ่งมั่นในการทำหน้าที่เป็น “ครูที่ดี” และเป็น “ผู้นำองค์กร (ศูนย์บริการวิชาการ) ที่มีประสิทธิภาพ” เพื่อร่วมขับเคลื่อนในการพัฒนามหาวิทยาลัย ให้ก้าวไปในทิศทางที่เหมาะสมกับศักยภาพ และ บริบทของมหาวิทยาลัย โดยมีอุดมการณ์ของความเป็นตึกศิลาแห่งการเรียนรู้ หรือเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้” เพื่อทำหน้าที่สร้างคนรุ่นใหม่ให้เป็นผู้ในด้านต่างๆ ท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงของสังคม

๖๐ปี มศว กับ ศูนย์กีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์
ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ก่อนอื่นคงต้องขอขอบพระคุณท่านอธิการบดี ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ ที่ให้เกียรติและโอกาสสมได้มาทำงานให้กับมหาวิทยาลัย โดยโอกาสแรกท่านให้ผมเป็นผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ และในปัจจุบันก็มอบหมายให้ผมรับผิดชอบงานของศูนย์กีฬา ฯ และนี่คือที่มาของการทำงานบนหน้ากระดาษขาว ๆ ที่ผมไม่ค่อยถนัดนัก แต่เมื่อมาคิดอีกทีก็เข้าใจว่านี่เป็นความปรารถนาดีอีกเรื่องหนึ่งที่ท่านอธิการบดี ได้มอบให้ทำเพื่อร่วมการเฉลิมฉลอง ในวาระ ๖๐ ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผมมาเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อครั้งยังเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๑๖ คือปีที่เริ่มจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ผมมาทันการเรียกร้องของนิสิตทั้ง ๘ วิทยาเขต ที่ขอยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยที่และเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นศรีสง่าแก่มหานคร และเมื่อจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ผมก็ได้มาทำงานเป็นอาจารย์ อัตรากำลังอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และได้รับการบรรจุแต่งตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒

เมื่อครั้งที่ผมดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต ประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งก่อนหน้านั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะมีงานใหญ่ ๆ อยู่ ๒ งานในหนึ่งรอบปี คือ กีฬา ๘ วิทยาเขต ซึ่งจะเป็นการแข่งขันกีฬาของนิสิต และงาน

ที่สองคืองานแสดงศิลปวัฒนธรรม สองงานนี้วิทยาเขตทั้ง ๘ จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งสองงานก็ยุติลงอันเนื่องมาจากการแยกตัวของวิทยาเขตบางแสน และวิทยาเขต พิษณุโลก ไปเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ งานทั้งสองงานซึ่งเป็นงานที่เป็นหัวใจสำคัญที่มหาวิทยาลัยใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนานิสิตให้เป็นคนที่มีจิตใจแจ่มใสและมีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะเป็นบัณฑิตที่ทรงคุณภาพที่สังคมต้องการ ภาระหน้าที่ในขณะนั้นทำให้ผมคิดที่จะสืบสานกิจกรรมที่มีประโยชน์นี้ให้คงอยู่ต่อไปจึงได้นำความคิดไปปรึกษากับท่านอาจารย์จันทร์ทิพย์ ลิ่มทอง ซึ่งท่านก็เป็นผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต อีกท่านหนึ่ง โชคดีที่ท่านเห็นด้วยกับผม เราจึงนำความคิดไปปรึกษากับท่านรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต (อาจารย์ ดร.สมสุข ธีระพิจิตร) และท่านอธิการบดี (ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย) สุดท้ายจึงเกิดโครงการ “ เทา-งามสัมพันธ์ ” หรือ “ GRAY GAME ” จบจนทุกวันนี้

งานชิ้นที่สองที่ผมได้มีโอกาสทำซึ่งเป็นงานที่สำคัญอีกงานหนึ่ง คือการแก้ไข “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย กิจกรรมนิสิต ปี ๒๕๓๓ ” ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะใช้ต่อไป ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของมหาวิทยาลัย ซึ่งเดิมนายกองค์การนิสิต ของทุกวิทยาเขตจะมีบทบาทนำ แต่เมื่อรวมวิทยาเขตและการแยกตัวของวิทยาเขตออกไปบทบาทนำจึงควรมาอยู่ที่ประธานสโมสรคณะ นั่นคือ หัวใจสำคัญของการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับฉบับนี้

๖๐ ปี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นางสาวรัชนิบูลย์ พิลาสพรรณ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกิจการหอพัก

เป็นเวลากว่า ๓๑ ปีแล้วที่ได้ทำงานที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมามีดิฉันได้สัมผัสถึงพัฒนาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งเป็นสิ่งที่ทรงคุณค่า ดิฉันเริ่มทำงานครั้งแรก สังกัดกองคลัง ประสานมิตร ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้รับการส่งตัวมาบุกเบิกที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ร่วมกับผู้บริหาร พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ซึ่งในเวลานั้นมีเหตุการณ์ต่างๆ ที่น่าจดจำมากมาย ทั้งความเหนื่อยยาก ความลำบากทั้งกายและใจ แต่เราชาว มศว ทุกคนก็ร่วมแรงร่วมใจประสานสามัคคีจนเหตุการณ์ต่างๆ คลี่คลายไปในทางที่ดีกลายเป็นความทรงจำอันทรงคุณค่า ที่เมื่อหวนระลึกถึงแล้วเป็นความสุขใจยิ่งนัก

ในปัจจุบัน ดิฉันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานบริหารกิจการหอพัก เป็นวาระที่ ๒ แล้ว ดิฉันมุ่งมั่นพัฒนาให้หอพักเป็นหอพักที่มีคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในหอพักให้เอื้อต่อการพัฒนานิสิต ภายใต้ปรัชญาการ

จัดหอพักในลักษณะของศูนย์การศึกษาอาศัยและเอื้ออาทร (Living , Learning and Caring Center) ดิฉันมีความคิดว่าหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะไม่ใช่แค่เพียงที่พักอาศัยเท่านั้น แต่จะเป็นที่ซึ่งสามารถให้นิสิตทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความพร้อมเพื่อพัฒนาความสามารถทางวิชาการและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ตลอดจนเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม สามารถเป็นแบบอย่างกับบุคคลอื่นได้

ตลอด ๖๐ ปี ที่ผ่านมามีพัฒนาการและการเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปรียบเสมือนต้นไม้ที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถแผ่ขยายกิ่งก้านสาขาออกดอกออกผลไปทั่วแผ่นดินไทย เป็นที่ยอมรับจนมีชื่อเสียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดิฉันภูมิใจอย่างยิ่ง ที่ได้เป็นฟันเฟืองตัวเล็กๆ ที่จะขับเคลื่อนองค์กรที่ยิ่งใหญ่ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ก้าวหน้าไปอย่างมีคุณภาพตลอดไป

